

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 604

vineri 17 martie 1961

8 pagini 25 bani

Orientare profesională

Problema orientării profesionale a tinerilor care absolvă școala sugerează comparația cu momentul cînd un drumet, despărțindu-se de călăuză care l-a însoțit pînă atunci, primește sfatul acesteia pentru a putea ajunge pe drumul cel mai sigur, cel mai bun, la ținta propusă. Pentru tinerii absolvenți de școală călăuză aceasta de naideje, sfătuitorul înțelept pe drumul cel mai bun în viață este profesorul, educatorul.

În fața a zeci de mii de tineri din patria noastră, se pune în fiecare an una din cele mai însemnate probleme de viață — alegerea viitoarei profesii. Absolvenții clasei a VII-a, absolvenții clasei a XI-a trebuie să hotărască asupra drumului pe care vor merge în viață, asupra activității căreia se vor dedica.

Principalul sfătuitor al tuturor acestor tineri trebuie să fie în primul rînd profesorul, educatorul. Tinerii asteaptă de la acesta un sfat competent, confirmarea unei hotărâri luate, o părere spusă cu căldură, cu dragoste. În aceasta constă una dintre trăsăturile esențiale ale nobilei misiuni de educator, de părinte spiritual al tinerei generații.

Ce va deveni fiecare dintre elevii mei, se întrebă încă de timpu-

riu un adevărat educator. Răspunsul la această întrebare presupune grija lui continuă pentru a-și cunoaște elevii, pentru a dezvolta posibilitățile și inclinațiile lor, pentru a-i face pe ei înșiși conștienți de aceste posibilități și inclinații.

Există criterii pe baza cărora educatorul să-și desfășoare această activitate de îndrumare? Desigur că există! Fiecare document, fiecare hotărâre a partidului nostru cu privire la desăvîrșirea construcției socialiste constituie o piatră de temelie în orientarea profesională a tinerei generații. Căci fiecare dintre aceste documente proiectează într-o lumină puternică viitorul patriei, viitor pentru care pregătim tinăra generație. Dezvoltarea industriei și agriculturii noastre în anii șesenalului și ai programului economic de perspectivă reprezintă principala criteriu în îndrumarea elevilor către viitoarea lor profesie. Căci această activitate de mare răspundere are în primul rînd un profund conținut politic. Educatorul trebuie să însușească dragoste pentru profesiunile din sectoarele cheie ale economiei noastre socialiste și în primul rînd pentru meseriile din industria grea. Pilda siderurgistilor și a metalurgistilor fruntași în producție constituie un puternic imbold insufletitor pentru tineri, pe care educatorul îl poate folosi cu mult succes în determinarea unor con-

vingeri puternice, în orientarea profesională a elevilor săi.

Acestei profunde munci politice i se alătură un element esențial al măiestriei pedagogului: acela de a descifra în aptitudinile și inclinațiile abia schițate ale copiilor și adolescenților, în preocupările lor, profesiunea în care vor găsi depline posibilități de a se afirma în chip creator.

Niciodată în trecut profesorul nu a dispus de asemenea mijloace ca astăzi pentru a cunoaște profund posibilitățile și inclinațiile elevilor săi. Căci profesorul are posibilitatea de a-i observa și a-i îndruma pe elevii săi în activitatea practică din uzine, de pe ogoarele socialiste, în cercurile tehnice, literare și artistice. Astfel se formează dragostea elevilor pentru viitoarea profesie, dragoste care trebuie stimulată, încurajată continuu.

A ajunge să-i convingi pe elevi că drumul către o înaltă calificare trece prin școala muncii în fabrici, în uzine, în unitățile agricole socialiste, constituie mărtașia deplinului succes în munca de orientare profesională a tinerilor.

Nenumărate mijloace, cu fiecare an mai numeroase, pot fi folosite de profesori pentru dăltuirea acestei convingeri în sufletele tinerilor. Munca în producție a elevilor în marile fabrici și uzine, vizitele organizate la noile obiective ale industriei noastre socialiste, orele educative în care se discută realizările industriei și agriculturii și importanța muncii în producție, întîlnirile cu fruntașii întrecerilor socialiste, prezentarea vieții și activității elevilor din școlile profesionale și tehnice — sînt cîteva din cele mai însemnate mijloace care

(Continuare în pag. 4)

În biblioteca bine înzestrată a Școlii profesionale petrol-chimie din Cîmpina, ucenicii găsesc toate lucrările de specialitate care-i ajută la îmbogățirea cunoștințelor.

Insemnări

Documentare

De la un timp îl întîlnești destul de des. Uneori se ivește în hala de montare. Se strecoară cu îndeminare printre mașini, se oprește gînditor în fața unui agregat, își însemnează ceva într-un carnet minuscul. Altele îl poți vedea la tîlchigerie, aplecat a-lături de un sudor, observînd atent, prin ochelarii de protecție lumurii, cum se îmbină două bare de metal sub vîpaia flăcării oxiacetilenice. Pretutindeni privește și cercetează cu egală atenție. Pretutindeni este primit ca o veche cunoștință, care se bucură de simpatie și respect. Iată, la scularie un strungar și-a desprins pentru o clipă privirile de la lucrul său și, salutîndu-l, i-a zîmbit ca unui bun prieten. Un inginer care, trecînd în grabă prin secția de forjare, l-a zărit la gura unui cuștor îi face un semn amical.

Uneori este un bărbat mai vîrstnic, alteleori un tînr care a absolvit facultatea doar cu cîteva ani în urmă. După hainele pe care le poartă pare a nu fi din întreprindere. Dar după ușurința cu care se orientează prin labirintul de piese, de mașini și stive de fier, după familiaritatea cu care este primit de muncitorii, ai crede că de fapt aici îi este locul de muncă. Și

în parte, această presupunere nu este greșită.

Cel despre care vorbim este profesor la o școală medie serală. Îi ajută să învețe pe muncitorii, pe cei care au bogate cunoștințe practice. Profesorul de fizică, la fel ca și cel de chimie, profesorul de matematică sau cel de desen — toți și-au dat seama că elevii lor înțeleg mai ușor lecțiile atunci cînd principiile teoretice sînt întemeiate pe exemple din producție, din activitatea întreprinderilor. Astfel de exemple sînt nenumărate. Ele trebuie să fie căutate, înțelese și folosite. Așa s-a ivit în munca de pregătire a lecțiilor un element nou — documentarea în întreprindere. Observînd diferitele aspecte ale procesului de producție, luîndu-și note, profesorul acumulează date care îi slujesc să-și facă lecțiile mai clare, mai accesibile.

De aceea, mai în glumă, mai în serios profesorul care a devenit unul din cei mai apropiați și mai statornici prieteni ai uzinei nu ezită să mărturisească unui tînr muncitor că vrea să învețe și el cîte ceva de la elevii săi despre munca din întreprindere.

V. O.

LA ONEȘTI

Oneștiul, unul din noile orașe industriale apărute pe harta țării noastre, te întîmpină încă de departe prin imense profiluri metalice. Termocentrala, rafinăria nr. 10, combinatul chimic se înșiră de-a lungul văii Troțușului ca niște imense bijuterii așezate pe un covor multicolor. Strălucirea metalului dă în lumina soarelui de primăvară reflexe diamantane, sugerînd parcă un țînut de basm cu castele fermecate.

Ghizii mei sînt cîteva elevi ai uneia din școlile de 7 ani din oraș. Călătoria pe care o facem împreună pe magistralele orașului mă edifică nu numai asupra uimitoarei rapidități cu care a răsărit „din pămînt” orașul de aproape 40.000 de locuitori, ci și asupra felului cum aceasta se oglindește în conștiința lor. Sînt cu toții elevi în clasa a VI-a. Întîlnești în această clasă, ca și în celelalte clase din școlile orașului, copii ai foștilor țărani din fostul sat Onești, ca și fiii ai constructorilor și tehnicienilor veniți aici din toate regiunile țării. Sînt printre ei moldoveni, munteni, olteni, bănățeni, ardeleni. Sînt și cîteva din Țara Moților, din Dobrogea etc. Pentru toți însă orașul, combinatul, termocentrala, rafinăria sînt tot atât de familiare. Fiecare se întrece a-ți furniza informațiile cele mai recente despre succesele constructorilor și ale chimiștilor, des-

pre capacitatea de producție a uzinelor. Fiecare dată, fiecare cifră este riguros exactă, mergînd pînă la zecimale. De la ei află că pentru alimentarea termocentralei în vederea producerii aburului și răcirii turbinelor sînt necesari în fiecare oră 30.000 m. c. apă, adică de două ori debitul Troțușului în aceeași unitate de timp. Tot ei îmi spun că puterea instalată a termocentralei va fi în curînd de 225.000 kw, că încă de pe acum ea alimentează cu energie electrică industria din 10 orașe ale Moldovei.

„În afară de aceasta — se repede unul din însoțitorii mei — termocentrala livrează energie termică, sub formă de abur și apă caldă, necesară întregului complex petrochimic. Și orașul este în întregime încălzit cu energie termică”. „Este primul oraș din țară încălzit astfel”, subliniază altul cu mîndrie. „Cu cantitatea de abur produsă de cazanele termocentralei în timp de 24 de ore — continuă el — un transatlantic poate parcurge 30.000 km adică de patru ori distanța Londra — New-York”.

Imaginea dezvoltării orașului ti-o pot da însă și cifrele care însciu situația învățămîntului. Funcționează în Onești o școală medie cu aproape 2.000 de elevi, 4 școli de 4 ani și 4 școli de 7 ani cu alte cîteva mii, școli de maiștri, școli tehnice, profesio-

nale. Problema pregătirii cadrelor este o problemă căreia i se acordă cea mai mare atenție. O dată cu instalațiile moderne ale rafinării, ale fabricii de cauciuc sintetic, ale termocentralei se înalță și omul nou — stăpînul celei mai avansate tehnici. Numai la combinatul chimic 73 de muncitori studiază acum în școlile de maiștri, 105 în școlile tehnice, 244 în școlile profesionale, 37 în învățămîntul superior. În afara acestora, aproape 700 de muncitori frecventează cursurile școlii medii serale. Avîntul spre studiu al muncitorilor din Onești a depășit orice „planificări”. Înainte de începerea anului școlar se prevedea, de pildă, că vor fi necesare 3-4 clase a VIII-a pentru cursurile serale. Dar la începutul anului școlar numai în clasa a VIII-a s-au înscris aproape 500 de muncitori-elevi, fiind nevoie de 11 clase paralele.

Toate acestea, într-o localitate care se remarcă, pînă nu de mult, doar prin numărul mare al analfabeților.

★

Tinerețea orașului te solicită de pretutindeni. În minunatele construcții noi și moderne, în liniile

Const. Rădoi

(Continuare în pag. 3)

Pentru buna educare a copiilor preșcolari

La începutul acestei luni s-au deschis grădinițele de copii de la sate, menite să asigure buna educare a copiilor și să vină în sprijinul țăranilor muncitori.

Rețeaua grădinițelor sezoniere crește an de an, ca urmare a dezvoltării în ritm rapid a sectorului socialist al agriculturii noastre. Datorită atenției pe care le-o acordă organele de partid și grijii permanente a sfaturilor populare și a gospodăriilor agricole colective, grădinițele își desfășoară activitatea în condiții materiale din ce în ce mai bune, au la dispoziție localuri corespunzătoare, mobilier adecvat, un bogat material didactic etc. De asemenea, grădinițele sezoniere se bucură de sprijinul comisiilor de femei care organizează cursuri de pregătire a ajutoarelor de educatoare.

Străduindu-se să desfășoare o activitate cât mai rodnică, educatoarele care lucrează în grădinițele de la sate organizează pentru copii activități atractive, interesante, potrivite vârstei lor, se îngrijesc de dezvoltarea lor fizică, veghează ca toți să fie viși, veseli și sănătoși.

★

Din inițiativa secției de învățământ și cultură a sfatului popular al raionului Oradea s-a organizat recent un curs scort de perfecționare a educatoarelor de la grădinițele de copii din raion.

Împ de șase zile, educatoarele au participat la diferitele lecții și activități practice, au ascultat referate pe probleme educative și au purtat discuții privind organizarea activității în grădinițele de copii.

Învățămintele dobândite la curs vor ajuta educatoarele să-și desfășoare mai bine munca lor de educare a celor mici.

Transformarea sistemului socialist mondial în factorul hotărâtor al dezvoltării societății omenesti

Una din tezele importante ale Declarației reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova din noiembrie 1960 elaborată în urma analizei multilaterale și profunde a fenomenelor sociale nou apărute este aceea prin care se precizează caracterul și conținutul epocii noastre.

Ținând seama de marile prefaceri pe care le-a cunoscut societatea în perioada ce a trecut de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și în special ținând seama de nașterea și consolidarea orânduirii socialiste devenită în timpurile noastre un sistem mondial, de unirea tot mai strânsă a forțelor mari ale contemporaneității care luptă împotriva imperialismului — popoarele care construiesc socialismul și comunismul, mișcarea revoluționară a clasei muncitoare din țările capitaliste, lupta de eliberare națională a popoarelor asuprite, mișcările general-democratice, Declarația constată că „epoca noastră... este epoca luptei celor două sisteme sociale opuse, epoca revoluțiilor socialiste și a revoluțiilor de eliberare națională, epoca prăbușirii imperialismului, a lichidării sistemului colonial, epoca trecerii pe calea socialismului a noi și noi popoare, epoca triumfului socialismului și comunismului pe scară mondială”. Declarația ajunge la concluzia că „principala trăsătură distinctivă a timpurilor noastre constă în aceea că sistemul socialist mondial se transformă în factorul hotărâtor al dezvoltării societății omenesti”.

Această constatare se bazează pe aprecierea rezultatelor marilor bătălii ce au avut loc între lumea veche și cea nouă, pe faptul că aceste rezultate au fost în favoarea socialismului. Încercările lumii capitaliste de a ține pe loc mersul istoriei prin război, de a bara drumul revoluțiilor socialiste din Europa și Asia și în special de a împiedica dezvoltarea cuceririlor maselor muncitoare din această parte a lumii prin blocate economice, prin politica „războiului rece” cu toate anexele sale (spionaj, provocări, dezinformare și defăimare) etc. încercările ei de a opri procesul prăbușirii sistemului robiei coloniale s-au izbit de mersul obiectiv al dezvoltării sociale spre o treaptă superioară, de voința popoarelor de a fi stăpâne pe soarta lor, de a construi o viață liberă, și îmbelșugată.

Teza marxistă cu privire la transformarea sistemului mondial socialist în factorul hotărâtor al dezvoltării societății contemporane se bazează totodată pe analiza raportului de forțe ce există între cele două lagăre în etapa actuală. Numai după 43 de ani de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, când în lume forța imperialismului determina încă într-o măsură considerabilă desfășurarea evenimentelor internaționale — societatea capitalistă a intrat în a treia etapă a crizei generale. Dovezi cu privire la faptul că dezvoltarea crizei

generale a capitalismului a intrat într-o nouă etapă există suficiente: triumful socialismului într-un mare grup de țări din Europa și Asia, care cuprinde o treime din omenire, creșterea puternică a forțelor care luptă pentru socialism în întreaga lume și slăbirea necontenită a pozițiilor imperialismului în întrecerea economică cu socialismul, noul avânt uriaș al luptei de eliberare națională și destrămarea accelerată a sistemului colonial, accentuarea instabilității întregului sistem capitalist al economiei mondiale, ascuțirea contradicțiilor capitaliste ca urmare a dezvoltării capitalismului monopolist de stat și a creșterii militarismului, adâncirea contradicțiilor dintre monopoluri și interesele întregii națiuni, restrângerea democrației burgheze, tendința spre metodele de guvernare autocrate și fasciste, criza profundă a politicii și ideologiei burgheze. Toate acestea dovedesc declinul permanent al societății burgheze, declin pe care nu-l mai pot

mondial socialist va produce mai mult de jumătate din întreaga producție industrială mondială.

Ritmul rapid de dezvoltare este o lege cu acțiune permanentă a socialismului, iar acest fapt demonstrează încă o dată superioritatea sa față de capitalism. Dacă între anii 1951—1959 ritmul mediu anual de creștere a producției industriale din țările socialismului a fost de 13,7 la sută față de numai 4,8 la sută cit a fost înregistrat în economia capitalistă, rezultă cu necesitate că socialismul va cunoaște și în viitor o dezvoltare rapidă pe baza căreia se poate spune cu siguranță că socialismul va învinge capitalismul în întrecerea pașnică.

Așadar, balanța raportului de forțe dintre cele două lumi în domeniul producției materiale — domeniu decisiv al activității umane, al dezvoltării societății — înclină de partea socialismului. Uniunea Sovietică construiește desăvârșit comunismul, unele țări socialiste — între care se numără și România — au intrat

cialiste în diferite conferințe internaționale consacrate coexistenței pașnice și în special în O.N.U., inițiativele U.R.S.S. în problema dezarmării generale și totale — sînt numai câteva exemple care atestă că problema păcii și a războiului se pune într-un chip nou datorită creșterii influenței lagărului socialismului pe arena internațională.

Lichidarea totală a sistemului colonial — al doilea fenomen de importanță istorică după nașterea sistemului mondial socialist — este și ea strîns legată de procesul de creștere a forței economice și politice a socialismului. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, desprinderea unui șir întreg de țări din lanțul imperialismului spre a porni pe un drum propriu, al prosperității și independenței economice și politice, pe drumul construirii socialismului au constituit stimulente puternice pentru intensificarea misiunii de eliberare națională din colonii și din țările dependente. Mișcarea de eliberare națională colonială a cuprins întreaga lume ca un val care mătură din calea sa punctele de rezistență ale colonialismului. Semnificativ în acest sens este situația Africii a cărei hartă se schimbă cu o asemenea repeziune, încît cartografiul trebuie să o rețușeze în permanentă. Lagărul socialismului constituie pentru țările state eliberate un rezim de nădejde în vederea sfârșirii definitive a cătușelor colonialismului sau neocolonialismului. Țările socialiste și în special Uniunea Sovietică acordă acestor popoare în mod dezinteresat un larg sprijin în vederea creării unei industrii naționale, în pregătirea de cadre proprii, în folosirea resurselor naturale etc. În zadar s-au opus statele colonialiste atunci când N. S. Hrușciov a propus în fața Adunării Generale a O.N.U. adoptarea unei declarații privind abolirea totală și definitivă a colonialismului. Manevrele de culise ale diplomației burgheze nu au ferit colonialismul de profunda dezaprobare a popoarelor. Votul dat Declarației cu privire la acordarea independenței popoarelor coloniale a demonstrat încă o dată preocuparea forțelor socialiste, ale păcii și progresului față de cele ale reacțiunii. Pentru adevăr — și este meritul celei mai puternice țări a lagărului socialist de a-l fi expus și susținut — au votat 89 țări membre ale O.N.U. Cei 9 reprezentanți ai țărilor imperialiste au rămas încă o dată izolați de restul omenirii.

Succesele pe tărîm economic, social, politic, ideologic și cultural ale frontului alcătuit de țările socialiste și îndeosebi noul raport de forțe pe plan internațional au creat condiții noi pentru mișcarea muncitorească internațională care, în fața partidelor comuniste și muncitorești, luptă cu hotărîre pentru pace, independență națională, democrație și socialism. Ideile socialismului nu mai reprezintă pentru omenire numai o teorie, o concepție, ele au fost transpuse în realitate, au fost materializate, constituind o realitate vie. Această realitate — care înseamnă o viață fericită pentru toți cei ce muncesc — este una din cauzele esențiale care fac ca ideile marxism-leninismului să fie îmbrățișate de sute de milioane de oameni. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej citează în această privință o constatare edificatoare a Comisiei economice unite a Congresului S.U.A., după care „progresele economice rapide ale țărilor socialiste exercită o influență magică și vor crea o forță de atracție în vaste regiuni ale lumii”.

Mișcarea comunistă, care cu 41 ani în urmă număra, în afară de partidele marxist-leniniste din republicile ce intră azi în componența U.R.S.S., numai 6 partide comuniste, își desfășoară astăzi activitatea în 87 țări și reunește peste 36 milioane membri. Ea constituie o forță de primă importanță care va mobiliza mase tot mai largi la luptă pentru pace, democrație și socialism — înalte idealuri ale omenirii.

Existența lagărului socialist, forțului și influența exercitată de el asupra dezvoltării mondiale deschide perspective incomparabil mai mari pentru ca soarta popoarelor să se hotărască în mod echitabil, pentru ca lumea să nu mai cunoască urgiile războaielor, iar omenirea să-și pună cuceririle ei mărețe în slujba progresului și prosperității.

CONSULTAȚIE

conștientă nici măcar unui dintre ideologii oficiali sau din conducătorii statelor capitaliste. Limbajul faptelor l-a obligat pe însuși președintele S.U.A. să aprecieze ca sumbră situația celei mai bogate țări capitaliste. Niciodată încă de la marea depresiune — afirmă Kennedy în mesajul cu privire la starea Uniunii — nu a existat un număr atît de mare de falimente în lumea de afaceri. Începînd cu 1951, venitul fermierilor s-a micșorat cu 25 la sută... Din cea. 5,5 milioane de americani someri, peste 1 milion cauză de lucru de mai bine de 4 luni.

Imperialismul american, cel mai mare exploator internațional și de aceea și jandarmul reacțiunii mondiale, a cunoscut într-un singur deceniu (1948—1958) trei crize economice, iar în prezent se află în pragul celei de a patra. Declinul economic, desigur, nu este propriu numai S.U.A. Producția industrială a Angliei este în scădere încă de la începutul celei de a doua jumătăți a anului trecut, iar volumul exportului său scade permanent. Aceași situație o întîlnim și în Italia, Franța, Canada etc.

Cu totul alta este situația lagărului socialist. Astfel, în 1959 țările socialiste au produs peste o treime din producția industrială mondială și aproximativ jumătate din producția mondială de cereale. Apreciind în perspectivă (și întotdeauna prevederile economice de perspectivă ale țărilor socialiste au fost nu numai îndeplinite, ci și depășite), vom constata că peste cîțiva ani, ca urmare a îndeplinirii planurilor economice de către țările socialiste, sistemul

în etapa desăvîrșirii construcției societății socialiste, iar altele construiesc cu succes bazele socialismului. În aceste țări au fost lichidate posibilitățile social-economice de restaurare a capitalismului, iar prin aceasta s-a asigurat victoria definitivă a socialismului pe întregul sistem.

Victoriile cîștigate de către întregul lagăr al socialismului sînt dovedite cea mai bună pentru omenire: marea victorie asupra capitalismului și a drumul cel mai sigur pentru eliberarea lor socială, pentru progres și bunăstare, că nu sînt decît succesiunea tezelor apologetice ale ideologiei burgheze și revizioniste despre „criza”, „regenerarea”, „perfecționarea” capitalismului, despre întregirea sa „evoluția” în socialism etc.

Ca toate înfrîngerile suferite de capitalism, acesta nu părăsește liniștit pozițiile sale și nu renunță la cele pe care le-a pierdut. Societatea mauribundă încearcă să întoarcă roata istoriei înapoi, iar pentru aceasta ea utilizează pe plan economic, politic sau diplomatic, recurgînd la toate mijloacele, începînd de la cele ipocrite de înșelare a opiniei publice și terminînd cu crima fîșșă sau șantajul dezlănțuirii unui război atomic nemicitor.

Este de domeniul trecutului însă epoca în care imperialismul decidea soarta omenirii. „Spre binele omenirii — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — epoca noastră a dat naștere nu numai unor mijloace de distrugere fără precedent, ci și unor forțe capabile să stăvilească folosirea acestora”. Existența lagărului socialist cu enorma sa forță economică și politică, cu tehnica militară pe care a atins-o în special U.R.S.S. în domeniul armamentului modern constituie elementul fundamental care temperază încercările imperialismului de a declanșa un nou război.

Socialismul orientează rezolvarea problemelor litigioase dintre state către mijloace pașnice. Omenirea devine tot mai conștientă că pacea este indisolubilă legată de socialism. Lupta lagărului socialist pentru coexistență pașnică, pentru realizarea dezarmării generale și totale, pentru încetarea experiențelor cu arme nucleare a avut un mare răsunet în conștiința opiniei publice mondiale. Frontul păcii cuprinde astăzi un număr mereu crescînd de state, iubitoare de pace, clasa muncitoare internațională, organizațiile ei și în primul rînd partidele comuniste, popoarele care luptă pentru eliberarea de sub jugul colonial, largul front al partizanilor păcii, țările neutre care nu sînt de acord cu politica de război.

Ca urmare a acestei situații reale, deși natura agresivă a imperialismului rămîne în continuare o trăsătură a sa, războiul mondial și local pot fi preîntîmpinate. Încetarea intervenției anglo-franco-izraeliene în Egipt, ca urmare a condamnării ei și a luării unei atitudini ferme din partea Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, precum și a altor state iubitoare de pace, preîntîmpinarea invaziei în Siria, Irak și alte țări, propunerile constructive ale Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări so-

De curînd profesorii de fizică Mihai și Elena Onisie de la Școala medie din Buhuși au primit locuință în blocurile construite de stat. Iată-i în noul apartament, împreună cu fiica lor, Irina.

Lector univ.
F. Georgescu

Urmărind cu toată atenția explicațiile

Se dezvoltă neconținut rețeaua școlară

Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită grijă asigurării condițiilor pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. În acest scop rețeaua școlilor de cultură generală s-a dezvoltat an de an, ajungînd să cuprindă astăzi 15.077 unități care funcționează cu clasele I—IV și I—VII, precum și 388 școli medii. Cu ajutorul acestei rețele s-a putut asigura școlarizarea în primele 4 clase elementare a totalității copiilor de vîrstă claselor I—IV, cuprinderea în școala de 7 ani a cea 96 la sută din promoția clasei a IV-a ai anului școlar trecut, precum și a peste 141.000 elevi în clasele VIII—XI, cursuri de zi.

Succesele dobîndite pînă în prezent în dezvoltarea învățămîntului de 7 ani constituie o garanție că în anul școlar 1961/1962 vor putea fi cuprinși în școala de 7 ani toți promoții clasei a IV-a, fapt confirmat de altfel și de propunerile de plan pentru anul următor ale organelor locale.

Pentru încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, este însă necesar să se ia din timp măsuri care să ducă la îmbunătățirea organizării rețelei școlare și la lărgirea spațiului de învățămînt corespunzător cu creșterea numărului elevilor care vor fi cuprinși în școli. În acest sens se efectuează în prezent în toate regiunile țării, pe baza indicațiilor date de Ministerul Învățămîntului și Culturii, un studiu privind situația existentă a rețelei școlilor de cultură generală și dezvoltarea în perspectivă a acestor școli. Prima parte a studiului se referă la situația existentă — la numărul unităților școlare și circumscripțiile acestora, la capacitatea lor de cuprindere și la repartizarea lor teritorială. În partea a doua a studiului vor fi cuprinse propunerile organelor locale privind dezvoltarea rețelei pînă în anul 1965 (numărul de unități școlare și necesarul de spațiu de învățămînt) în strictă concordanță cu sarcinile de școlarizare.

La întocmirea propunerilor de dezvoltare a rețelei școlare este necesar să se aibă în vedere cerința ca noile circumscripții școlare să fie astfel stabilite încît să asigure cuprinderea în școală a tuturor copiii și să le ușureze frecventarea cursurilor în tot timpul anului școlar. Criteriile principale după care trebuie să se stabilească circumscripțiile școlilor de 7 ani sînt: distanța pe care urmează să o parcurgă elevii pînă la școală și care nu trebuie să depășească 3 km; conținutul de promoții ai clasei a IV-a.

Pentru a ușura cuprinderea integrală în învățămîntul de 7 ani a copiilor din localitățile mici și izolate, cu populație școlară mai puțin numeroasă, se pot organiza temporar, cu aprobarea Ministerului Învățămîntului și Culturii, școli de 7 ani cu efective de minimum 15 elevi de clasă. Pentru școlarizarea copiilor din localitățile cu o populație școlară și mai redusă se vor putea organiza și școli de 7 ani cu circumscripții mai întinse. În astfel de cazuri este neapărat necesar să se asigure transportul în comun al copiilor sau internate. Pentru o mai bună organizare a rețelei școlare, în unele situații circumscripțiile școlilor de 7 ani de la periferia unui raion pot cuprinde și sate învecinate din alte raioane ale aceleiași regiuni sau ale unei regiuni vecine.

Aceste criterii, care sînt orientative vor fi desigur adaptate în funcție de condițiile locale. O dată cu stabilirea localităților unde se vor crea noi școli de 7 ani secțiile de învățămînt și cultura vor lua măsuri urgente pentru a li se asigura acestora localuri corespunzătoare, avînd în vedere și dezvoltarea lor ulterioară.

Paralel cu dezvoltarea rețelei școlare pentru generalizarea învățămîntului general de 8 ani este necesar ca organele locale de învățămînt să ia măsuri pentru îmbunătățirea treptată a actualei rețele școlare. Datorită unei insuficiențe îndrumări atît din partea organelor Ministerului Învățămîntului și Culturii cît și din partea sfaturilor populare, în unele regiuni s-au creat școli de 7 ani fără a li se delimita o circumscripție școlară care să le poată asigura rezervorul necesar de promoții ai clasei a IV-a.

De asemenea, în unele orașe funcționează clase cu efective mici de elevi în școli apropiate. Această situație a fost determinată de faptul că uneori structura rețelei școlare

s-a cristalizat spontan, sub acțiunea unor factori secundari.

Este îndebzător recunoscut că o rețea sănătoasă de școli de 7 ani trebuie să fie constituită din unități școlare puternice, cu efective normale de elevi în fiecare clasă, pentru a crea posibilitatea folosirii mai judicioase a personalului didactic, utilizării mai raționale a spațiului de învățămînt, a materialului didactic și a aparatului și utilajelor pentru laboratoare și ateliere.

Pentru a asigura în etapa următoare, o îmbunătățire a rețelei școlare, așa încît aceasta să răspundă pe deplin cerințelor enunțate mai sus, determinînd și stabilitatea unităților școlare, se impune ca sfaturile populare să analizeze cu mai multă atenție situația fiecărei școli de 7 ani și să propună lărgirea spațiului de învățămînt, la acele unități unde vor fi școlarizați, în viitor, și copiii din localitățile mai mici. În localitățile unde funcționează școli de 7 ani mici și fără perspectivă de dezvoltare investițiile trebuie să se limiteze doar la amenajarea și întreținerea clădirilor existente.

O atenție deosebită trebuie să se dea, de asemenea, și reorganizării rețelei școlilor de cultură generală din orașe. Intrucît prin acțiunea de sistematizare și reconstrucție a orașelor și centrelor muncitorești se înregistrează o mare fluctuație a populației dintr-un cartier în altul, planul de dezvoltare a rețelei școlare trebuie strîns corelat cu planurile de sistematizare. În acest scop organele locale de învățămînt trebuie să țină o legătură permanentă cu organele de sistematizare pentru ca în cartierele noi de locuințe să se prevadă și construirea de școli cu o capacitate corespunzătoare.

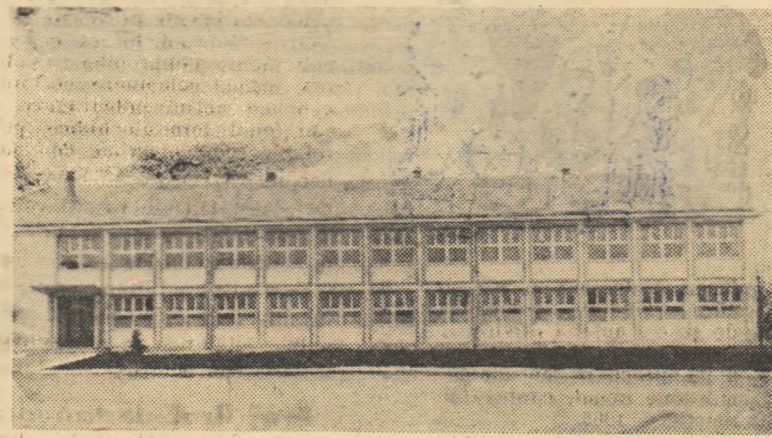
Concomitent cu dezvoltarea rețelei școlilor de 7 ani este necesar să se extindă în continuare și rețeaua școlilor medii, îndeosebi în centrele muncitorești și comunele mari, complet colectivizate. Pentru aceasta trebuie să se ia din timp măsuri în vederea creării bazei materiale a unităților noi și îmbunătățirea condițiilor de funcționare a unităților existente.

În scopul rezolvării cu succes a problemelor legate de dezvoltarea rețelei școlilor de cultură generală și de mai buna organizare a acestora este necesar ca organele locale să atragă în această acțiune cadre didactice cu o bogată experiență, precum și alți factori interesați în dezvoltarea și propășirea școlii de cultură generală în țara noastră, ca de pildă, comisiile permanente pentru învățămînt și cultură de pe lângă sfaturile populare, comisiile de femei, organizațiile obștești etc.

Sporindu-ne preocuparea pentru dezvoltarea neconținută a rețelei școlare, pentru crearea tuturor condițiilor materiale necesare generalizării învățămîntului de 7 ani și trecerii la învățămîntul de 8 ani îndeplinim una din sarcinile mari puse în fața școlii de Congresul al III-lea al P.M.R.

Ilie Aliman

directorul Direcției planificării din M.I.C.

Noul local al Școlii de 7 ani din Luduș, regiunea Mureș — Autonomă Maghiară.

Îndrumării și controlului mai multă atenție

Prin specificul său, munca didactică educativă este o muncă vie, creatoare, variată și complexă, care trebuie ridicată neîncetat la nivelul cerințelor impuse de viață, de mersul înainte al societății. Această activitate, care se desfășoară simultan în mii de școli, de către zeci de mii de învățători și profesori, solicită în cel mai înalt grad contribuția personală a fiecărui educator. În același timp ea trebuie să fie îndreptată, în ansamblul său, spre un scop unic, înfăptuit prin unitatea conținutului și metodelor învățămîntului. Realizarea acestui scop, ca și generalizarea metodelor înaintate sînt garantate, în mare măsură de o îndrumare și un control permanent din partea directorilor de școli și a inspectorilor metodiști.

Conștiențe de acest lucru, multe conducători de școli și secții de învățămînt și cultură acordă cea mai mare atenție cunoașterii, studiului și aprecierii activității cadrelor didactice, îndrumării și controlului muncii pe care o depun acestea, socotind o drept cea mai importantă sarcină a lor. Un bun director de școală nu lasă să treacă nici o zi fără să asiste la cele puțin 2—3 lecții ale învățătorilor și profesorilor din școala sa, fără să cerceteze planurile de lecții ale acestora, să verifice stadiul parcurgerii programelor, calitatea predării lecțiilor, nivelul cunoștințelor elevilor și să dea îndrumări celor în cauză pentru a și lichida anumite lacune. El urmărește cu atenție felul cum aplică fiecare învățător și profesor îndrumările date, cum programează de la o etapă la alta, încurajează și promovează inițiativa bună.

La rîndul lor, inspectorii metodiști din cadrul secțiilor de învățămînt și cultură se preocupă îndepărtate de îndrumarea și controlul activității instructiv-educative, caută să fie cît mai mult în școli, în mijlocul cadrelor didactice, să asiste la lecțiile acestora și să discute pe marginea lor cu cei în cauză, să verifice personal nivelul pregătirii elevilor și să dea îndrumări concrete atunci cînd constată deficiențe.

Din păcate nu peste tot se întîmplă așa. Astfel, se întîlnesc încă multe cazuri de directori de școli și inspectorii metodiști care lasă munca de îndrumare și control pe planul al doilea, ocupîndu-se în special de rezolvarea unor probleme administrative, sau care controlează mai mult aspectul formal al muncii cadrelor didactice în loc să analizeze îndeosebi conținutul acesteia.

Un exemplu concludent în ceea ce privește lipsa de grijă pentru îndrumarea și controlul predării îl constituie activitatea directorului Școlii de 7 ani din comuna Negrilești, raionul Focșani — tov. Ion Florea. Acesta a asistat de la începutul anului școlar și pînă acum doar la cîteva lecții ale cadrelor didactice și a adoptat o atitudine pasivă față de lipsurile din munca acestora, din care cauză calitatea lecțiilor lasă mult de dorit, programele de învățămînt nu au fost îndeplinite, iar nivelul de cunoștințe al elevilor este foarte scăzut.

Desigur, lipsuri ca cele de la Școala din Negrilești nu se datoresc numai colectivului didactic și conducătorului unității, ci și felului cum muncesc unii inspectorii metodiști. Sînt astfel inspectorii care se deplasează foarte puțin în școli pentru că trebuie să stea în secții și să centralizeze

numeroase situații și rapoarte cerute de la școli. Inspectorii din raionul Tecuci, de pildă, au efectuat în prima jumătate a anului școlar, în medie, pe lună cîte opt zile de deplasare în școli, iar cei de la raionul Brăila cite nouă zile, în loc de cel puțin 20 de zile cît au sarcina. În acest timp ei au reușit să controleze abia 50 la sută din numărul unităților școlare și mult mai puține cadre didactice. Un număr și mai mic de zile pe lună s-au deplasat în școli, în această perioadă, inspectorii metodiști din orașele Brăila și Focșani.

Pe de altă parte, chiar și atunci cînd se deplasează în școli, unii inspectorii nu asistă suficient la lecții și nu controlează în adîncime conținutul activității instructiv-educative, ocupîndu-se mai mult de aspectele organizatorice ale muncii din școală. Ei acordă mult timp verificării registrelor, planurilor calendaristice și planurilor de lecții, dar nu controlează mai aprofundat felul cum se îndeplinesc aceste planuri, exactitatea datelor trecute în statistici și rapoarte.

Trebuie subliniat și un alt aspect negativ din munca de îndrumare și control desfășurată de unii inspectorii metodiști. Este vorba de faptul că, chiar și atunci cînd asistă la lecțiile cadrelor didactice și fac observații juste, acești inspectorii nu discută cu cei în cauză pe marginea celor constatate, nu dau îndrumări concrete și nu analizează în consiliile pedagogice rezultatele controlului. Este destul de frecvent la unele secții de învățămînt și cultură din regiunea Galați, de exemplu, procedeul de a nu încheia procese-verbale de inspecție după fiecare control, ceea ce face ca acesta să fie lipsit de eficacitate.

Sarcinile puse astăzi de partid în fața școlii cer ca și în munca de îndrumare și control să se realizeze progrese mai mari, să fie lichidate aspectele negative, așa încît această muncă să devină mai operativă și mai concretă, cu un conținut bogat și plin de eficacitate.

C. Mincă

(Urmare din pag. 1)

lor svelte, elegante, în corurile lor, în uimitoria rapiditate cu care se înalță.

Tineretea te întîmpină pretutindeni și în școlile orașului. Iată, bunăoară, tînăra școală medie construită doar de cîteva ani. Are culoare largi, prevăzute cu vestiare, clase luminoase cu întreg mobilierul nou, ferestre mari prevăzute cu perdele de mătasă, parchete strălucitoare. Colectivul didactic — format din peste 60 învățători și profesori — este și el la fel de tînăr ca și școala. Atracția față de Onești a absolvenților de facultăți este semnificativă pentru întreaga dezvoltare a orașului. Au sosit cu 5—6 ani în urmă 6 profesori, apoi 18, apoi 26, apoi 35. Problema locuințelor lor a fost rezolvată definitiv. Toți, absolut toți, au primit apartamente în blocurile nou construite. Nu cite o singură cameră, ci un apartament cu cel puțin două camere, baie, bucătărie.

Tineretea colectivului nu este

un impediment în realizarea unui învățămînt de calitate. Lipsa de îndelungată experiență pedagogică este suplinită de o minuțioasă și sistematică pregătire pentru fiecare lecție, de desășurarea unei rodnice activități metodice și de schimbul de opinii și experiență pe care-l inițiază organizația sindicală. Cel mai important element care contribuie la succesul activității din școală este însă neconținutul frămîntare a tinerilor profesori, permanentă căutare a celor mai bune soluții pentru problemele pe care le au de rezolvat. Rezultatele obținute — școala a fost evidențiată de secția de învățămînt a regiunii cu prilejul analizei muncii din școlile serale — autentifică valoarea și rezultatul acestor căutări.

Neconținuta mișcare înainte, avîntul tuturor oamenilor muncii din Onești urmărește acum același țel: „Succese tot mai mari în cinstea aniversării partidului“. Angajamentele sînt înscrise

vizibil: în oraș, pe șantier, în școli. Cel mai adînc sînt însă înscrise în inimile oneștenilor. Și nu este greu să le descifrezi.

În cinstea aniversării partidului colectivele de profesori din școlile orașului Onești au înscris la loc de frunte printre angajamentele luate preocuparea sporită pentru calitatea muncii instructiv-educative. Pretutindeni s-au alcătuit planuri de măsuri pentru ca etapa finală a anului școlar să însemne un nou succes în munca de pregătire a elevilor. Profesorii au început să se gîndească încă de pe acum la lecțiile recapitulative. Diriginții dau o atenție sporită legăturii cu organizațiile U.T.M. și de pianieri precum și cu familiile elevilor intensificînd vizitele și convorbirile la domiciliu.

În întîmpinarea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului colectivele de cadre didactice s-au angajat să-și lărgesc contribuția și în privința dezvoltării activității culturale din oraș. În acest scop participă

la pregătirea unor concerte speciale ale corului Casei de cultură, al cărui repertoriu va cuprinde cîntece privind lupta partidului în trecut și azi pentru libertatea și fericirea poporului. Învățătorii și profesorii din echipa de teatru pregătesc spectacolul „Oameni care tac“. Brigăzile artistice de agitație, echipele de dansuri, conferențiarii, recitatorii, soliștii se pregătesc de asemenea pentru marea sărbătoare. Pasiunea cu care muncesc profesorii școlilor din Onești garantează traducerea în viață a angajamentelor luate, iar angajamentele lor reprezintă una din expresiile devotamentului și dragostei lor pentru partid, fîuritorul minunatelor realizări care-i înconjoară.

Am plecat din Onești seara tîrziu. Panoramă nocturnă a orașului, cu luminile zecilor de mii de becuri m-a urmărit pînă departe. Imaginea lui mirifică, entuziasmul și tineretea lui nu le poți însă uita niciodată.

LA ONEȘTI

Elevi din Lenauheim, regiunea Banat, în vizită la casa laborator a gospodăriei agricole colective „Victoria” din comună.

Perspectivile dezvoltării industriei și predarea chimiei

Chimia este una din acele discipline care dau profesorilor cele mai largi posibilități de a lega problemele teoretice de practică, de viață. Alături de experiențele efectuate în laboratoare, de cunoștințele acumulate de elevi în urma vizitelor efectuate în întreprinderi, folosesc într-o largă măsură în lecțiile de chimie pe care le predau numeroase date privind dezvoltarea industriei chimice în țara noastră.

Bunăoară, la clasa a IX-a, în predarea lecției „Cărbunele de pământ”, am scos în evidență sarcinile trasate industriei cărbunelui cu privire la intensificarea exploatarea prin cercetări privind posibilitățile de îmbinare și valorificare completă a lignitului, prin deshidratare, brichetare, gazificare sub presiune, arătând superioritatea acestor forme moderne de valorificare a zăcămintelor carbonifere.

Atât în clasa a IX-a la tema „Carbonul” cit și în clasa a X-a în cadrul temei „Fierul” m-am ocupat pe larg de importanța cocului metalurgic, subliniind semnificația prevederilor din Directive cu privire la creșterea producției de cocs în patria noastră de la 609 mii tone în 1959 la 1,6 milioane tone în 1965. Totodată, le-am arătat elevilor că în acest scop, pe lângă uzina cocschimică de la Hunedoara va fi construită o uzină pentru fabricarea cocului metalurgic din cărbuni energetici pe Valea Jiului, uzină care va produce în 1965 cel puțin 400 mii tone cocs.

Tot în cadrul temei „Fierul”, referindu-mă la dezvoltarea cu precădere a industriei grele și prezentând cifre privitoare la creșterea producției în acest sector — 2 milioane tone de fontă în 1965 față de 846 de mii tone în 1959 și 3,3 milioane tone de oțel în 1965 față de 1,4 milioane tone în 1959 — am scos în evidență posibilitățile de realizare a acestor sarcini prin creșterea producției de minereu de fier de 3,8 ori față de 1959, prin reconstruirea furnalelor de la Reșița și construirea unei noi secții de furnale de mare capacitate și a unor noi oțelării Martin la Hunedoara. Un accent deosebit am pus asupra sporirii productivității furnalelor de la Hunedoara de medie cu 40 la sută față de anul 1959 și asupra extinderii producției de noi tipuri de oțeluri pentru rulmenți, industria electro-tehnică, producția de oțeluri inoxidabile pentru utilaje chimice și petrolifere. Le-am vorbit în mod deosebit elevilor despre construcția giganticului combinat siderur-

gic de la Galați — principalul obiectiv din următorii 10 ani al programului economic — care va da țării, în faza finală de construcție, 4 milioane tone de oțel pe an.

În predarea lecției despre metalele neferoase am pornit de la prevederile Directivelor celui de al III-lea Congres cu privire la creșterea producției în acest domeniu deosebit de important al industriei noastre.

Punind în evidență faptul că obținerea aluminiului pe cale electrolitică necesită un înalt nivel de industrializare, i-am putut face pe elevi să înțeleagă clar

însemnătatea economică și tehnică a prevederilor planului economic de șase ani cu privire la construirea unui mare combinat de aluminiu cu o capacitate de 50 mii tone anual, care va intra în funcție în 1965.

Predarea lecțiilor de chimie organică la clasa a XI-a devine de asemenea mai strins legată de viață prin folosirea datelor cuprinse în Directivele Congresului cu privire la planul șesenal și la programul economic de perspectivă. Astfel, la lecția „Petrolul” am scos în evidență faptul că această bogăție a patriei noastre este valorificată chimic și nu numai energetic datorită nivelului atins de industria noastră. Elevii au înțeles în acest fel mai bine importanța prevederilor din Directive conform căreia, paralel cu creșterea extracției de țiței, care va fi în 1965 de 12,2 milioane tone, obiectivul principal în prelucrarea țițeiului îl constituie ridicarea nivelului tehnic al rafinăriilor existente și introducerea celor mai noi procedee de prelucrare secundară. Totodată, aflând că volumul produselor petrochimice va continua să sporească, la fel ca și cel al produselor petrolifere, elevii și-au putut da mai bine seama de importanța industrială a petrochimiei, care valorifică chimic petrolul. Vorbind despre uzina de cauciuc sintetic cu o capacitate anuală de 50 mii de tone care va fi pusă în funcție în cadrul complexului Bor-

zești și care va folosi gazele petrolifere, elevii au dedus singuri, pe baza cunoștințelor anterioare, că produsul obținut va fi de tipul butadien — metil — stiren. Am subliniat de asemenea în această lecție că în viitor se va folosi la fabricarea cauciucului în țara noastră polimerizarea izoprenului obținându-se astfel cauciuc care înlocuiește integral cauciucul natural.

Tot în clasa a XI-a, la tema „Mase plastice și fibre sintetice”, am insistat asupra faptului că producția acestora în anii șesenalului va crește uimitor producția de mase plastice și rășini sintetice ajungând în 1965 de peste 16 ori mai mare decât în 1959. Apoi le-am explicat elevilor că principalele sortimente prevăzute în Directive sînt policlorura de vinil, polietilena, polipropilena, polistiren, rășini, melamino-ureo-formaldehidice, rășini polistirenice, rășini fenol form-aldehidice, poliuretani, polimetacrilat de metil, deoarece acestea prezintă cele mai largi posibilități de valorificare atât în industrie cit și în producția bunurilor de consum.

Permanentă utilizare a unor astfel de exemple îmbogățește conținutul lecțiilor și le dă un puternic caracter educativ.

Prof. L. Cianga
Școala medie nr. 5 — Iași

Orientare profesională

(Urmare din pag. 1)

pot fi folosite cu succes în acest scop.

Principalul este însă că în folosirea tuturor acestor mijloace să avem limpede în minte că ele trebuie să conducă la o clară orientare profesională a elevilor. Și de asemenea esențial este că în desfășurarea acțiunii care trebuie să dea patriei noi și destoinici constructori ai socialismului să pășească alături, în același gînd, profesorii, organizația de tineret și părinții.

Există în fiecare școală asemenea oameni care s-au dedicat cu trup și suflet muncii de educatori ai tineretului. În discuțiile pe care le poartă pot relata fără greș pe ce drum a pornit fiecare dintre tinerii cărora le-au ajutat să descifreze tainele naturii, pe care i-au învățat să privească viața în chip so-

Menajamente! De ce?

Interasistențele constituie una dintre formele muncii metodice cu cea mai largă răspîndire.

Teoretic, scopul interasistențelor este cunoscut tuturor. Ele au menirea de a contribui la popularizarea experienței înaintate, de a extinde utilizarea celor mai bune metode și procedee, de a înlătura, cu ajutorul criticii tovrărești, greșelile și lipsurile din munca unor pedagogi.

Avînd în vedere scopul organizării lor, am putea crede că acolo unde au loc mai multe asistențe și rezultatele muncii școlare sînt dintre cele mai bune. Dar lucrurile nu stau pretutindeni astfel. Am întîlnit școli în care s-au organizat de la începutul anului zeci de interasistențe fără ca în munca profesorilor să se înregistreze schimbări esențiale. Aceiași profesori buni în lecții de bună calitate, aceiași profesori la care s-au observat altădată lipsuri continuă să lucreze defectuos.

Cum se explică această situație? Asistențele au încă în multe școli un caracter formal. În aceste școli profesorul care predă o anumită disciplină se duce la orele unui coleg al său care predă aceeași disciplină sau una înrudită nu din dorința de a contribui pe această cale la ridicarea calității procesului de învățămînt, ci pentru a-și îndeplini o obligație. Cînd ai o fereastră sau două în orar poți ajunge la un număr mare de asistențe. Unele cadre didactice gîndesc așa: la urma urmei, decît să pierzi timpul în cancelarie, mai bine te duci să asisti la o lecție.

Ce se întîmplă însă după aceasta? Dacă lecția a fost bine predată îți felicitîi colegul și ai terminat. Dacă

ea nu s-a desfășurat în cele mai bune condiții, dacă nu a fost judicios organizată, dacă metodele utilizate n-au fost cele mai potrivite, lucrurile ei încercă puțin. Cum să-i spui unui coleg „nu te-ai pregătit, ai făcut greșeli, ai folosit procedee nepotrivite”? Dilema se soluționează diferit: sau îi spui că lecția a fost bună, lăsîndu-l să stăruie în greșelile lui („lasă că o să-și dea el singur seama”), sau te legi de cîteva greșeli mai mărunte și cauți să-i strecorei observațiile într-o formă delicată. O profesoară ne-a mărturisit că niciodată cei ce asistă la lecțiile ei nu-i fac observații critice. „Este explicabil, arăta ea. Eu sînt mai în vîrstă. Colegii se jenează să-mi arate greșelile. Despre asta cred însă că nu-i nevoie să scrie în gazetă”.

Din păcate, tocmai despre asta trebuie să scriem. Atitudinea unor astfel de tovrăreși este cu totul greșită. Atunci cînd se abîjn să arate colegilor lor lipsurile observate cu prilejul asistențelor ei sînt departe de a le face acestora o demonstrație de amicitie. Nu de felicitări și de complimente măgulitoare au nevoie profesorii pentru a-și îmbunătăți munca, ci de o critică tovrărească, principială. Grijă de a nu leza amorul propriu al cursa este un deserviciu adus nu numai școlii ci și celui în cauză.

Să înlăturăm menajamentele, să analizăm cu atenție, cu obiectivitate și cu grijă calitățile și defectele lecțiilor la care asistăm, să ne arătăm unii altora ce avem de făcut pentru ca rezultatele activității noastre să fie din ce în ce mai bune.

C. V.

Tabără pe timpul vacanței de primăvară

Asociația sportivă „Olimpia” de pe lângă Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează pentru cadrele didactice din Capitală și regiunea București, inclusiv membrii de familie, la Sinaia (în vila Păltiniș) o tabără de 6 zile: 27 martie — 1 aprilie.

În programul taberei sînt inscrite vizionarea de obiective cul-

turale și industriale, excursii facultative. Tabăra dispune de bibliotecă, radio, televizor.

Costul integral (transport, cazare, masă) 150 lei de persoană.

Informații și înscrieri la sediul asociației: str. Spiru Haret 12 (telefon 14.24.00) pînă în ziua de 20 martie 1961.

mai prilejuiesc asemenea constatări.

În perioada care ne desparte de încheierea anului școlar trebuie intensificată munca de orientare profesională în special în rîndul elevilor din clasele a VII-a și a XI-a. Este etapa finală cînd diriginții, toți profesorii acestor clase, verifică încă o dată în ce măsură activitatea de orientare profesională desfășurată în anii de școală a dus la rezultatul dorit, se conving încă odată de justetea aprecierilor lor anterioare cu privire la aptitudinile elevilor, le dau ultimele îndrumări pe această linie.

Cu inimă de părinte, cu înțelepciune de educator, profesorul trebuie să îndrume mai departe pe drumul vieții pe fiecare dintre elevi. Satisfacțiile succesului deplin în această acțiune sînt cele mai înalte pe care le poate cunoaște un om al școlii.

Cîteva observații asupra manualului de geografie pentru clasa a IV-a

Ceea ce trebuie să remarcăm în primul rînd în legătură cu noul manual de geografie a Republicii Populare Romîne pentru clasa a IV-a semnat de M. Iancu și M. Negulescu este valoarea educativă a acestuia. De parte a face o prezentare obiectivistă a diferitelor probleme de geografie, autorii s-gu străduit să sublinieze în fiecare lecție acea latură care contribuie la formarea sentimentelor și convingerilor patriotice.

În capitolul „Hotarele și vecinii”, de exemplu, se insistă asupra puternicilor relații de prietenie care leagă țara noastră de Uniunea Sovietică, asupra sprîjinelor pe care URSS le acordă poporului nostru în lupta pentru construirea socialismului. Sînt subliniate de asemenea legăturile de bună vecinătate și de adevărată prietenie dintre Republica Populară Romînă și celelalte țări care construiesc socialismul. Atunci cînd vorbesc despre relief, despre ape și despre climă, autorii pun în evidență minunatele comori ale patriei noastre, lupta oamenilor muncii din țara noastră pentru transformarea și folosirea lor.

În partea dedicată la situația economică și se arată copiilor, pe înțelesul lor, cum Republica Populară Romînă a reușit să devină dintr-o țară agrară înapoiată o țară cu o industrie puternică în plină dezvoltare, despre uzinele și fabricile ridicate pe tot cuprinsul țării. Manualul le vorbește copiilor despre felul cum a fost întărit planul de electrificare, despre orașele noi aparute pe harta Republicii noastre Populare, despre transformarea socialistă a agriculturii.

Autori au reușit să arate elevilor pe adevărații creatori ai marilor transformări petrecute în țara noastră — oamenii muncii conduși de partid — care au făurit o țară nouă, Republica Populară Romînă.

Este demn de subliniat totodată faptul că autorii au avut în vedere la redactarea manualului puterea de înțelegere a elevilor cărora li se adresează. Ei s-au străduit ca atât volumul și conținutul cunoștințelor cuprinse în manual, cât și forma de prezentare a acestora să fie pe măsura elevilor de clasa a IV-a.

Materialul cuprins în lecții este bine dozat. Textele sînt însoțite de sublinieri menite să rețină

atenția copiilor asupra chestiunilor esențiale, iar titlurile clare, concise și sugestive. O parte din lecții sînt redactate sub forma unor lecturi care reușesc să-i atragă și să-i intereseze pe copii. Menționăm ca deosebit de atractive lecturile „Bucegi”, „Marea Neagră”, „Dunărea la Cazane”, „Bistrița în chei” etc.

Întrebările care întregesc fiecare lecție sînt limpezi, bine formulate, și reușesc să stimuleze raționamentul elevilor. Temele indicate de manual sînt limitate la volumul strict necesar pentru depășirea câncire și fixarea a cunoștințelor. Ilustrațiile, ca și materialul cartografic bogat și bine ales, utilizînd simboluri adecvate, contribuie la însușirea și înțelegerea de către copii a problemelor cuprinse în lecții.

Manualul este scris într-un stil simplu, colorat, viu și atrăgător. El va ajuta neîndoiește la îmbogățirea vocabularului elevilor, la deprinderea acestora cu folosirea limbajului geografic.

Relevînd aceste aspecte pozitive, îmbrăcîndu-ne pe care le prezintă actual manual vrem să facem și unele observații.

Nu întotdeauna textul se află în deplină concordanță cu ilustrațiile. Este cazul lecției despre relief, unde profilul „Tăietură în relieful țării noastre de la nord la sud” nu se află în deplin acord cu descrierea din text, ceea ce îngreunează înțelegerea lecției.

Considerăm că ar fi fost necesar ca după fiecare capitol mare să se alcătuiască o scurtă sinteză care să reia și să sistematizeze principalele idei din lecții. Socotim de asemenea că era foarte potrivit ca manualul să cuprindă mai multe lecturi de natură să contribuie la formarea concepției științifice despre lume și societate a copiilor. Utilizarea unui colorit mai bogat în execuția materialului cartografic ar fi sporit expresivitatea acestuia și valoarea lui intuitivă.

Cu aceste rezerve apreciem manualul de geografie a Republicii Populare Romîne pentru clasa a IV-a ca un însemnat pas înainte pe linia îmbunătățirii manualelor școlare.

Elisabeta Petrescu
Ileana Rucăr

O imagine a vieții noi, luminoase pe care transformarea socialistă a agriculturii a adus-o în satele, altădată oropsite ale regiunii Dobrogea. După cursuri, în noua școală de 7 ani din Cobadin în care începe imprimînd copiii romîni și tătari, două colege și prietene își pregătesc lecțiile pentru ziua următoare.

Intîlnire cu absolvenții

La Institutul pedagogic de învățători din București s-a statornicit de cîteva ani o frumoasă tradiție. În fiecare primăvară absolvenții institutului se întorc în băncile părăsitate cu un an în urmă pentru a-și întîlni profesorii, pentru a sta de vorbă cu actualii elevi, viitorii lor colegi de profesiune.

Conducerea institutului și cadrele didactice au discutat, la întîlnirea pe care au avut-o recent cu foștii lor studenți, despre munca pe care aceștia o desfășoară în satele patriei, despre viața și preocupările lor. Discuțiile au fost utile și pentru unii și pentru alții. Absolvenții au ridicat diferite probleme privind munca de instruire și educare a copiilor din clasele I-IV, au relatat despre felul cum aplică cele învățate la cursurile de pedagogie și de metodică, iar foștii lor dascăli le-au arătat cum să rezolve unele dintre problemele ridicate, cum să găsească soluțiile

cele mai bune în funcțiile concrete în care lucrează. Mulți dintre absolvenții s-au referit, în discuțiile purtate, și la activitatea culturală pe care o desfășoară ei la sate. În același timp, au făcut unele propuneri judicioase pentru pregătirea în acest domeniu a viitorilor învățători.

Cu actualii studenți ai institutului învățătorii au vorbit despre frumusețile profesiei lor, le-au arătat necesitatea unui studiu serios, susținut, a însușirii temeinice a cunoștințelor și deprinderilor, astfel încît, atunci cînd vor păși în școala unde vor trebui să lucreze, să fie cit mai bine pregătiți. Fiecare dintre cei care au luat cuvîntul a arătat grija pe care o manifestă organele de partid și de stat din localitățile unde funcționează pentru viața și munca lor.

Intîlnirea s-a încheiat cu un reușit festival artistic.

Caietul de științe naturale

ăuțînd să înlăture supraîncărcarea elevilor cu teme pentru acasă, colectivul didactic al școlii noastre a luat o serie de măsuri privind mai justa dozare a acestora, mai raționala lor folosire. S-a cerut ca profesorii să nu mai socotească fiecare în parte, așa cum se întîmpla uneori, pînă acum, că obiectul lui are o importanță de prim ordin și că deci, el este neapărat îndeplătit să dea mai multe teme pentru acasă, în timp ce numai ceilalți au datoriat să reducă volumul temelor. De asemenea, s-au dat indicații cu privire la folosirea caietelor în care elevii își notează explicațiile cadrelor didactice, fac schițe, desene etc., întrucît și utilizarea acestor caiete poate duce la supraîncăr-

care atunci cînd nu există o îndrumare justă din partea profesorului.

Îată, de pildă, cum este folosit acum caietul de științe naturale. Un asemenea caiet este necesar, începînd din clasa a III-a și sfîrșind cu clasa a XI-a, pentru a lua notițe și a executa schițe în clasă, după schemele și desenele făcute de învățător sau profesor la tablă.

O deosebită atenție se acordă utilizării caietului la clasele a III-a și a IV-a. Elevii sînt îndrumați ca în acest caiet să noteze lecție cu lecție, titlul acesteia, o mică schemă, reproducînd schema lecției alcătuită de învățător pe tablă și, cînd este necesar, un desen simplu și de proporții reduse, de asemenea reprodus după desenul efectuat de învățător pe tablă. În felul acesta copiii învăță să desprindă esența lecției, să lucreze ordonat, să țină la caietul lor, care îi ajută să învețe mai ușor și nu-l supraîncarcă, nu le răpește din timp acasă.

Unii învățători cereau ca elevii din clasele III-IV să aibă și un caiet „de curat” unde să transcrie schema de pe caietul pe care au lucrat în clasă și să copieze desenele din manual. Dar în asemenea cazuri elevul copiază de obicei fără să-și dea seama de ce anume face, nu execută o lucrare conștientă. În felul acesta el se obișnuiește să execute mecanic desenele, ba uneori le și colorează cu culori care nu corespund realității. În plus, mulți elevi din clasele III-IV înfrumusețau caietele de științe naturale cu chenare care le luau cîteodată mai mult timp decît însuși desenul, devenind partea principală a temei. A devenit acum evident pentru toți învățătorii cît de neindicat este să ceară elevilor lor asemenea lucrări absolut inutile.

În clasele V-VII profesorii sînt mai exigenți în privința folosirii caietului de către elevi. Aceștia sînt deprinși să transcrie îngrijit, în clasă, schema întocmită de profesor pe tablă și desenul executat de el. Este bine ca desenele să fie executate pe tablă cu cretă colorată, folosind pentru

anumite organe, la diverse ființe, aceeași culoare pentru a-1 obișnui pe elevi să le observe mai ușor. Desenele elevilor sînt corectate prin sondaj mai ales cu prilejul verificării cunoștințelor. Nu li se cere elevilor să execute desenele artistice, dar ei au datoriat să asigure corectitudinea științifică, aspectul curat și îngrijit. În nici un caz nu li se dă să execute desene acasă, după carte.

Elevii din clasele VIII-XI sînt deprinși să noteze în caietul de științe naturale ceea ce este esențial în explicațiile profesorului în așa fel încît aceste notițe să constituie o bază temeinică pentru studiul individual ulterior. Este combătută tendința pe care o au încă unii elevi de a nota cuvînt cu cuvînt ceea ce spune profesorul, întrucît astfel sînt atenți la cuvinte, nu la sens și adesea omit ceea ce este cel mai important. În acest scop el sînt îndrumați să reproducă în caiet schema lecției pe care în mod obligatoriu fiecare profesor o execută pe tablă, pe măsură ce își dezvoltă expunerea și să completeze aceeași schemă cu notițe luate din explicațiile orale ale profesorului. Elevii sînt deprinși să noteze aceste completări menținînd ordinea schemei și estetica ei. De asemenea și în aceste clase elevii sînt îndrumați să reproducă pe caietele de științe naturale desenul efectuat de profesor pe tablă, pe care să-l schițeze în același timp cu profesorul. De aceea profesorii de științe naturale ai școlii noastre au grijă ca poziția lor la tablă să permită acest lucru în cele mai bune condiții.

Deprinzîndu-i în acest fel pe elevi, încă din primele clase, cu folosirea judicioasă a caietului de științe naturale, fără a le cere eforturi suplimentare pentru alcătuirea unor caiete „de curat”, care constituie de altfel, de cele mai multe ori, o muncă formală, îi învățăm să utilizeze în condiții cit mai bune acest auxiliar prețios în însușirea și sistematizarea cunoștințelor de botanică, zoologie, anatomie, bazele darwinismului etc.

Prof. Irina Voichin

Școala medie nr. 4 „N. Bălcescu” — Ploiești

În cabinetul de fizică al Școlii medii „Matei Basarab” din Capitală.

Procedee eficiente de predare

In școala serală se pot folosi în predarea fizicii mijloace mai numeroase și mai variate decât în școlile de zi, datorită faptului că muncitorii-elevii sînt familiarizați din producție cu aplicarea practică a celor mai multe din legile acestei discipline. Referirile directe la cele cunoscute de elevii în producție, fac ca predarea să devină mai interesantă mai atractivă, determină o participare activă și conștientă a muncitorilor-elevii la lecție și, în același timp, constituie o bază solidă pentru înțelegerea principiilor teoretice ale fizicii, pentru înțelegerea legilor ei și a felului cum se aplică acestea în practică.

Profesorii de fizică folosesc procedee diferite pentru a-și îmbogăți lecțiile cu exemple din munca productivă pe care o desfășoară elevii lor. Unul din aceste procedee, menit să stimuleze interesul elevilor pentru noile cunoștințe și să le lege de cele dobândite anterior, este de a începe predarea cu prezentarea unor procese din producție ce au la bază fenomenele ce urmează a se studia. De pildă, la clasa a VIII-a a cursului seral de la Școala medie „I. L. Caragiale” din Capitală, la tema „legea lui Bernoulli”, profesorul a cerut unuia dintre elevi, mecanic de calorifere, să descrie și să deseneze funcționarea unui inductor, iar unui alt elev să descrie dispozitivul pompei de stropit. Apoi, cu ajutorul elevilor, a confecționat un pulverizator simplu, format din două tuburi subțiate la vîrî, după care a explicat de ce se formează picăturile de lichid pulverizate (prin creșterea vitezei aerului, deci și a presiunii dinamice, se produce o scădere a presiunii statice — un gol — astfel că presiunea totală rămîne constantă). Cerind unui elev să enunțe legea conservării și transformării energiei în procesele mecanice, profesorul a arătat în continuare, cu ajutorul clasei, că legea lui Bernoulli este un caz particular al acestei legi.

La clasa a VII-a a Școlii medii serale „23 August” s-a folosit același procedeu în expunerea lecției cu tema „Efectul termic al curentului electric”. Elevii care în producție lucrează în atelierele de sudură au descris modul de lucru la sudura electrică, iar apoi profesorul a explicat cum se transformă energia electrică în energie calorică.

Alți profesori apelează la experiența din producție a elevilor în cadrul fixării cunoștințelor nou predate. De exemplu, la clasa a VIII-a a Școlii medii serale nr. 26, în cadrul fixării cunoștințelor la tema „Transmiterea presiunii prin lichide”, profesorul a cerut unui elev care lucrează în producție

la presa hidraulică să facă schița presei și să explice modul ei de funcționare. Același procedeu este des folosit și la clasa a IX-a a Școlii medii serale nr. 8. La lecția „Lichefierea gazelor”, de exemplu, profesorul care predă fizica la această clasă a cerut unui elev care lucrează la „Frigotehnică” să explice, în cadrul fixării cunoștințelor, cum funcționează mașinile frigorifere și pe ce principii se bazează construcția lor.

Numeroși profesori de fizică din școlile serale folosesc în demonstrațiile lor instrumente cu care elevii lucrează în producție. Astfel, la secția serală a Școlii medii „Matei Basarab” se fac demonstrații cu aparate de măsură ca ohmmetre, voltmetre, ampermetre ș.a. De asemenea, mulți profesori întocmesc în clasă, împreună cu elevii lor, scheme ale unor instalații sau dispozitive pe care aceștia le întâlnesc adesea în activitatea din producție, ca de exemplu, instalația electrică a unei mașinule, instalația de forță și lumină a unui atelier etc.

Un procedeu util este cel al „observațiilor în producție”. Profesorii care folosesc acest procedeu cer elevilor să observe în producție anumite procese fie înainte de studierea noului material, fie după aceasta. Observațiile organizate înaintea predării dau elevilor posibilitatea să-și însușească mai activ cunoștințele noi, să înțeleagă mai profund esența proceselor studiate, în timp ce observațiile făcute după predare contribuie la consolidarea celor învățate.

Astfel, unor muncitori-elevii din clasa a VIII-a de la Școala serală de pe lângă uzinele „23 August” li s-a dat să urmărească în producție, în legătură cu lecția „Frecarea”, unde apare frecarea în procesele de producție la care lucrează ei, cum ajută sau împiedică aceasta executarea unor operații și cum se evită atunci cînd constituie o piedică în procesul tehnologic. Elevii din clasa a IX-a li s-a propus să observe, atunci cînd au studiat primul principiu al termodinamicii, unde apare, în atelierele în care lucrează ei, fenomenul de transformare a energiei mecanice în energie calorică, dacă este folosit sau dacă stingherește. La clasa a X-a, în legătură cu studiul fenomenelor de polarizare a electrozilor li s-a cerut elevilor electricieni să observe în producție procesul de încărcare și întreținere a acumulatorilor.

În scopul însușirii cunoștințelor chiar din clasă o serie de profesori acordă multă atenție muncii individuale a elevilor în timpul lecției. De exemplu, la secția serală a Școlii medii „Matei Basarab” li se dau elevilor spre efectuare, în orele de fizică, probleme

din producție care cer aplicarea celor învățate în lecțiile anterioare. O formă eficientă a muncii independente a elevilor la lecție o constituie și efectuarea lucrărilor de laborator, pentru care muncitorii-elevii acordă mult interes, deoarece li ajută să înțeleagă mai bine multe procese pe care le întâlnesc în producție. Se efectuează astfel, în multe școli, lucrări frontale de determinare a coeficientului de frecare, de determinare a densității corpurilor, determinări calorimetrice, lucrări peentru studiul legilor gazelor, determinarea accelerației gravitației sau a fenomenului de rezonanță sonoră etc.

Seleționînd cu atenție și competență mijloacele și procedeele de predare, sprijinindu-se în cea mai largă măsură pe experiența dobîndită de tinerii muncitori în producție, profesorii de fizică din școlile serale li vor face pe elevii lor să-și însușească ușor cunoștințele, ajutîndu-i totodată să capete și o calificare mai înaltă, să aplice conștient în munca lor practică legile și principiile studiate în școală.

Prof. D. Blumen

Cum muncim în școala serală

Printre problemele pe care munca de pregătire a muncitorilor-elevii le-a pus în fața profesorilor din școala noastră se află două care se bucură de o deosebită atenție. Este vorba de adoptarea celor mai bune soluții pentru organizarea programului activității școlare în funcție de timpul de care dispun elevii pentru studiu și de intensificarea activității metodice în vederea utilizării acelor procedee pedagogice care sînt cele mai adecvate învățămîntului seral.

Problema unei cit mai bune organizări a programului activității școlare a fost pusă în fața cadrelor didactice alit de diversitatea întreprinderilor din care provin elevii cit și de timpul în care aceștia sînt ocupați la locul de muncă. Școala noastră funcționează pe lângă Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie”. Majoritatea muncitorilor-elevii care frecventează cursurile ei sînt angajați în producție la această întreprindere. Alături de ei învață însă în școala noastră și numeroși muncitori de la Fabrica „Țesătura”, de la Fabrica de antibiotice, de la Fabrica de mobilă, de la stațiile C.F.R.

Socola și Nicolina și de alte numeroase întreprinderi. Față de această situație am hotărît să înființăm clase în ture de diferite tipuri, corespunzătoare schimbărilor din producție. Am organizat astfel clase care învață o săptămînă de dimineață și alta seara. Acestea au fost create pentru muncitorii care lucrează în două ture. Pentru muncitorii care lucrează în trei ture există un alt tip de clase. Acestea funcționează o săptămînă dimineață și două săptămîni seara. Mai avem de asemenea clase corespunzătoare turelor din producție care au o zi program și una nu, orarul acestora fiind astfel alcătuit încît să cuprindă într-o zi lecțiile ce în mod normal sînt predate în două zile. Și pentru acest tip de clase se țin lecții uneori dimineața, alteori seara. După cum se vede, programul muncii noastre este puternic influențat de programul de lucru din întreprinderi. Organizînd munca în felul acesta am reușit însă să le creăm elevilor condiții cit mai bune de studiu și să înălțăm în mare măsură una din principalele cauze ale absențelor.

O dată stabilit programul activității, grija principală a profesorilor s-a îndreptat spre munca metodică, menită să ridice calitatea procesului instructiv-educativ.

Referatele ținute în cadrul comisiilor metodice, discuțiile purtate cu prilejul ședințelor consiliului pedagogic, participarea la lecții deschise și schimburi de experiență reprezintă tot atîtea mijloace folosite de profesorii școlii pentru a-și îmbunătăți activitatea la catedră, pentru a ridica pe o treaptă mai înaltă calitatea muncii lor profesionale. Purtînd, de pildă, discuții în jurul unor referate ca „Munca independentă la lecții a elevilor în școala serală” sau „Forme ale colaborării dintre școală, întreprindere și organizațiile obștești” profesorii au desprins învățămînte utile a căror ulterioară aplicare în activitatea lor practică a contribuit la înmulțirea succeselor dobîndite de școala noastră în pregătirea elevilor. De o deosebită atenție în cadrul activității metodice s-au bucurat acțiunile menite să clarifice problemele muncii dirigîntilor, intrucît sarcinile acestora în învățămîntul seral sînt mult diferite de cele ale dirigîntilor care lucrează la cursurile de zi. Pe lângă dezbaterile care au avut loc în ședințele comisiei dirigîntilor pe marginea unor referate cu tema „Munca dirigîntilor în școala serală”, profesorii

Metode „specifice”

Munca în școala serală cere profesorilor să folosească în predare metode și procedee adecvate condițiilor din aceste școli. Conștienți de însemnătatea acestei îndatoriri, marea majoritate a profesorilor care predau la școlile serale sînt viu preocupați de găsirea unor astfel de metode și procedee, fac schimb de experiență pe această temă, discută adesea despre ea în cercurile pedagogice, în comisiile metodice, în consfătuiri.

Uneori, însă, se pot auzi adevărate discursuri despre așa-zise metode „specifice” școlii serale dar care, la cea mai sumară analiză, se dovedesc a nu fi de loc specifice. Într-un referat prezentat la o recentă consfătuire metodică, de pildă, se indicau ca „metode specifice” procesului instructiv-educativ din școlile serale buna sistematizare a cunoștințelor predate, explicarea cit mai clară, interogarea în tot decursul semestrului etc. Nu vom nega, desigur, însemnătatea acestor cerințe. Numai că ele nu sînt metode de predare și, mai ales, nu sînt specifice învățămîntului seral, ci sînt la fel de valabile pentru orice forme de învățămînt. Dacă un profesor nu le cunoaște sau nu le aplică înseamnă că nu satisface unele condiții elementare pe care le presupune munca instructiv-educativă.

În activitatea metodică a cadrelor didactice din școlile și secțiile serale accentul trebuie pus pe utilizarea maximă a posibilităților create de caracterul cu adevărat specific al învățămîntului seral. Este vorba, în primul rînd, de faptul că aici ne putem baza pe cunoștințele și experiența de muncă și de viață mult mai largă a elevilor, pe maturitatea lor de gîndire.

Metodele folosite în școlile de zi — care sînt metode de bază ale pedagogiei noastre — trebuie aplicate, desigur, și în învățămîntul seral, dar adaptate la condițiile acestuia. Preluarea înlocmai a unor cerințe generale valabile, investite cu titlul de „specifice” nu poate fi considerată în nici un caz ca o străduință creatoare, ci ca un procedeu „specific” de îndeplinire formală a sarcinilor.

V. M.

Elevii din clasa a XI-a serală a Școlii medii „Ch. Lazăr” din Capitală, la ora de fizică

Prof. C. Ungureanu
directorul Școlii medii serale
a Ateliereilor C.F.R.
„Ilie Pintilie”-Iasi

Exemplele din producție la disciplinele tehnice

Participarea ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice la lupta pentru o producție de calitate, pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost este condiționată în mare măsură de înarmarea lor cu cunoștințe la nivelul producției moderne. Aceasta cere, alături de temeinică documentare de specialitate a fiecărui profesor, folosirea amplă a materialului didactic oglindind procesele tehnologice de muncă, precum și a exemplelor cunoscute de elevi din producție.

Numeroși profesori de specialitate folosesc cu succes în cadrul lecțiilor astfel de materiale didactice și de exemple. Bunăoară profesorul Mihai Temian care predă tehnologia meseriei la Grupul școlar „Steagul Roșu” acordă o deosebită atenție folosirii materialelor didactice care ilustrează procesele de fabricație din producție și valorificării cunoștințelor de elevi în cadrul practicii. Cabinetul tehnologic al școlii este înzestrat cu numeroase piese turnate pentru autocamioane cu modele și cutii de miez pentru aceste piese. Alături de astfel de materiale didactice tov. Temian folosește la fiecare lecție numeroase piese și mostre aduse special din uzină.

De pildă având de predat cunoștințe cu privire la modele și cutii de miez în turnătorie, la pregătirea și prepararea materialelor de formare, la angrenaje și la organele asamblării fixe el a adus din uzină diverse piese și materiale pentru a arăta elevilor defectele de turnare cauzate de golurile de formare și a le explica modul de îmbăturare a acestora. La începutul lecției cu privire la modelele și amestecurile de turnare tov. Temian a prezentat pe tablă schema de principiu a unui model de turnare, dând explicații în legătură cu confecționarea modelelor și cu privire la noțiunile utilizate: adaos de contracție, adaos de pre-lucrare, adaos tehnologic.

Apoi le-a înfățișat elevilor două modele de turnare din lemn, un model metalic pentru blocul-motor, corpul pistonului și o roată dințată. Alături de fiecare model prof. Temian a arătat elevilor re-

perelă turnate pe baza acestor modele. În continuare a prezentat diferite sorturi de lianți noi care se întrebunțază la miezuri în forme de amestec prin cochilii, precum și planșe înfățișând mașinile folosite la pregătirea materialului, ca de exemplu, amestecătorul cu role.

De asemenea, profesorul a insistat asupra caracteristicilor cup-torului vertical pentru uscarea nisipului, asupra separatoarelor magnetice și asupra importanței depozitării materialelor pregătite și a transportului lor la locul întrebunțării. În predarea tuturor acestor cunoștințe profesorul s-a referit la procesele de producție cunoscute de elevi în timpul practicii.

Pentru fixarea cunoștințelor cu privire la amestecurile de formare profesorul a adus în clasă o probă de pământ executată pe sonetă, precum și diferite planșe reprezentând mașini pentru pregătirea materialelor de turnare.

Explicând influența granulației asupra proprietăților amestecului (permeabilitate, plasticitate, refractabilitate etc.), profesorul a adus în clasă un set complet de materiale cu structură granulometrică diferită, arătând cum se poate mări permeabilitatea prin adăugarea în amestec a rumegușului de lemn sau a cărbunelui de turbă care, prin ardere în timpul uscării, formează canale pentru trecerea gazelor. Referindu-se în legătură cu fiecare cunoștință la lucrări executate efectiv de elevi în uzină profesorul a analizat calitățile fiecăreia dintre aceste lucrări, ajutându-i pe elevi să desprindă prețioase învățăminte.

O varietate la fel de mare de material didactic a folosit profesorul Mihai Temian și în predarea lecției despre nituire, din cadrul temei „Organele asamblării fixe”. Definind nituirea, domeniile specifice de utilizare a acestei operații în tehnica modernă și subliniind avantajele ei, tov. Temian a prezentat numeroase elemente de nituire și diferite tipuri de asamblări prin nituire — cap la cap, în unghi etc. Apoi a demonstrat practic tehnologia niturii — curățirea, trasarea, găurirea și operațiile de nituire propriuzise.

Un loc central în cadrul lecției a fost acordat efectuării calculelor de nituire, element de bază în însușirea științifică a acestei operații. Pe lângă planșele înfățișând schemele de calcul și tabelele de calcul schițate pe tablă, profesorul Mihai Temian și-a însoțit și în acest domeniu demonstrația cu un bogat material intuitiv, constituit din nituri de diferite dimensiuni și piese cu tipuri variate de asamblări.

În felul acesta, selecționând cu grijă materialul didactic pentru fiecare lecție, documentându-se în producție și alegând exemplele cele mai semnificative, cadrele didactice frunțase din învățămîntul profesional și tehnic asigură însușirea temeinică a cunoștințelor de către viitorii muncitori de înaltă calificare.

Ing. P. Rădulescu

inspector
la Ministerul Industriei Grele

Gata de probă!

Conținutul nou

al unor vechi profesii din industria lemnului

Centrul școlar forestier din Blaj este cea mai tânără școală din această veche așezare culturală au numai pentru că istoria lui numără de-abia un an și jumătate, ci mai ales pentru că este strins legat de cele mai noi perspective de dezvoltare industrială ale acestei regiuni. Una din indeletnicirile de mult răspindite pe aceste meleaguri — prelucrarea lemnului — s-a înlăturat acum, în anii șesenzului, cu tehnica socialistă. Noile combinate de industrializarea lemnului care s-au înălțat în regiunea Blajului vor produce anual mii și mii de metri cubi de plăci aglomerate, din lemn, utilizabile în cele mai variate ramuri de producție, furnire etc. Dar pentru realizarea acestor produse, pentru a da patriei lucrări de calitate, este necesară formarea unor cadre capabile să minuiască cu pricepere mașinile și agregatele noilor combinate. Rostul și menirea Centrului școlar forestier din Blaj tocmai în acestea se află: pregătirea muncitorilor de înaltă calificare și tehnicienilor pentru combinatele de industrializare a lemnului.

O primă constatare în legătură cu profesiile pentru care sînt pregătiți elevii centrului școlar. În planul de profil apar denumiri arhicunoscute: timplari, mecanici pentru industrializarea lemnului. Dar, cel care, urmărind pregătirea profesională a elevilor școlii se va orienta după formele larg răspindite ale acestor meserii va avea prilejul de uimire și surprize la tot pasul. Numai denumirile au rămas aceleași; practica meseriilor s-a schimbat aproape cu totul. Viitorii timplari de aici vor produce zeci și zeci de garnituri de mobilă pe zi, iar mecanicii se deosebesc radical de vechii gateriști sau circulariști care trudeau la mașini greoaie, veșnic amenințați de pericolul unui accident.

O expresie a ingineriei Adriana Popa, profesoară de tehnologia meseriei la noul centru școlar, caracterizează deosebit de plastic raportul actual între om și mașină, care determină instruirea viitorilor muncitori ai marilor combinate pentru industrializarea lemnului:

— Muncitorii combinatei nu trebuie să lucreze la mașini, ci să știe cum lucrează mașinile.

— Care este deosebirea?

— Este deosebirea între două faze de fabricație pe care le despart decenii întregi. În primul caz este vorba de vechea mecanizare parțială a lucrărilor, în cel de-al doilea caz de mecanizarea și automatizarea complexă, caracteristică industriei moderne. Elevii noștri vor trebui să conducă de la tabloul de comandă liniile tehnologice pentru fabricarea plăcilor din lemn. În consecință, pe

primul plan în pregătirea lor profesională se află predarea caracteristicilor tehnice ale mașinilor moderne, predarea tehnologiei unor procese întregi de fabricație și a regimurilor optime de lucru. Este vorba deci de un orizont profesional mult mai larg decît al vechilor muncitori.

Deși au de rezolvat nenumărate probleme legate de organizarea producției, de darea în funcțiune a noilor linii tehnologice, de asigurarea unei înalte productivități și a unei calități superioare a produselor, conducătorii marilor combinate pentru industrializarea lemnului nu pierd din vedere nici problemele pregătirii viitorilor muncitori și tehnicieni.

„La noi s-a dat în funcțiune o nouă linie de fabricație automată cuprinzînd circulare de secționat-spînețat, mașini de îndreptat, mașini de rindeluit la grosime, mașini de găurit orizontale și verticale, mașini de frezat și de șlefuit, mașini de întins lacul — anunță școlii conducerea Combinatului forestier de la Gălăușas. — Vă trimitem desenele și schemele de funcționare ale fiecărei mașini și ale întregii linii tehnologice. Veți primi și un set complet, cuprinzînd materialele utilizate în producție, semifabricatele și produsele finite”.

În felul acesta Centrul școlar forestier din Blaj și-a format numai într-un singur an un cabinet de tehnologie și laboratoare pentru predarea disciplinelor de specialitate cuprinzînd materiale foarte variate. Bunăoară, cabinetul tehnologic cuprinde machete funcționale, desene și scheme ale mașinilor și procedurilor de fabricație privind procesele tehnologice ale derulării furnirului tehnic, ale decupării furnirelor estetic, ale fabricării panelului, ale fabricării plăcilor celulare din lemn, ale fabricării lemnului stratificat și a plăcilor din așchii de lemn prin presare continuă și discontinuă. Majoritatea acestor procedee tehnice de lucru reprezintă expresia cea mai înaintată a tehnicii mondiale în domeniul industriei prelucrării lemnului. Pentru că viitorii muncitori să le poată folosi cu deplină pricepere, cadrele didactice organizează demonstrații directe în secțiile noilor combinate de industrializare a lemnului. Și în această privință se vedește puternic sprijinul acordat centrului școlar de către conducătorii întreprinderilor, în scopul realizării unei cit mai înalte calificări a viitorilor muncitori. Deseori școala este anunțată de faptul că la Combinatul din Blaj s-a creat un nou agregat pentru realizarea plăcilor din fibră semidură sau poroasă, bușonării sau un agregat pentru executarea placajelor din trei și cinci foi. Deindată profe-

sorii de specialitate planifică o demonstrație practică pentru prezentarea acestor noi agregate. Astfel elevii au posibilitatea, pe parcursul montării mașinilor, ca, ajutați de explicațiile specialiștilor uzinei, să cunoască amănunțit fiecare subsansamblu al agregatelor, pătrunzînd mai adînc tainele funcționării acestora.

Peste trei săptămîni, la 6 aprilie, elevii Centrului școlar silvic din Blaj își vor începe practica permanentă în producție la Combinatul pentru industrializarea lemnului din Gălăușas. Sub îndrumarea celor mai buni tehnicieni și muncitori ai întreprinderii ei își vor adăci cunoștințele tehnice, își vor forma deprinderi înaintate de muncă.

Cel mai tânăr centru școlar din acest sector industrial își va trece cu acest prilej prima probă de verificare a nivelului la care se desfășoară pregătirea profesională a viitorilor muncitori și tehnicieni.

A. C.

Cu fața către calitate

Colectivul școlii de meserii din Curtea de Argeș a primit cu mult entuziasm Directivele partidului cu privire la întrecerea socialistă în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea P.C.R. Ei răspund cu fapte concrete acestei în-sufletitoare chemări a partidului.

Îmbunătățirile aduse în ultimul timp în dotarea cu utilaj a atelierelor, noile mașini instalate cu ajutorul cărora s-a introdus pe scară largă mica mecanizare au permis desfășurarea instruirii practice la un nivel mai înalt și realizarea planului de producție al școlii, pe lunile ianuarie și februarie în procent de 105 la sută.

În cinstea aniversării partidului colectivul școlii s-a angajat să îndeplinească planul de producție pe semestrul I al anului 1961 pînă la data de 8 mai a.c. dînd numai produse de calitate înaltă. Totodată elevii anului III „B” s-au angajat să facă însemnate economii de materiale.

N. Pungociu
maistru-instructor

Tov. Avram Popa, directorul Centrului școlar agricol nr. 2 din Turda, dînd ucenicilor din anul II amănunte despre cultura florilor decorative.

Colecția „OAMENI DE SEAMĂ”

Una din realizările importante ale Editurii tineretului o reprezintă contribuția ei la prezentarea biografierilor unor mari personalități în cadrul colecției „Oameni de seamă”. Mult căutate și solicitate de tineret, volumele care apar în această colecție reprezintă un instrument educativ de o reală eficacitate în formarea noilor generații în spiritul dragostei pentru știință și cultură și ca demni cetățeni ai unei noi societăți. Dacă ne gândim la marea atenție pe care o acordă pedagogia marxist-leninistă educării tineretului prin exemplul însușitor al activității și vieții marilor personalități ale istoriei, ne putem da seama de însemnătatea pe care o poate avea pentru pregătirea celor mici menționata colecție a Editurii Tineretului.

În vizibil progres față de neclaritatea de concepție și de metodă de la începutul activității ei în acest domeniu, Editura tineretului își ilustrează experiența dobândită prin adaptarea de la caz la caz, orientându-se după specificul vieții și o-perei personalității pe care o prezintă, tendința esențială rămânând mereu aceea a interpretării, a analizei de pe pozițiile marxism-leninismului pentru a respecta cu strictețe adevărul istoric. În acest sens pot fi amintite o serie de volume apărute în ultimii doi-trei ani care au cucerit adevărata unanimitate. Ne referim, de pildă la „Viața lui Ștefan cel Mare” de M. Sadoveanu, la „Viața lui Ibrăileanu” de Savin Bratu, la volumul lui D. Isac despre Aristotel, la lucrarea despre Cehov a lui B. Elvin, la cartea lui Petre Țăutu despre Pasteur, la „Mark Twain sau despre aventurile umorului” de P. Solomon, la „Ovidiu” și „Leonardo da Vinci” de Ovidiu Drimba și altele. Aceste cărți, adăugate unor lucrări cunoscute pe plan mondial care au fost traduse de editură ca „Viața lui Beethoven” de Romain Rolland, „Magellan” de St. Zweig, „J. H. Fabre” de E. Magnial, „Glinka” de V. Uspenski etc. sint căutate de un public larg și unele din ele gustate de un mare număr de școlari.

O problemă esențială care stă mereu în fața redactorilor colecției și a autorilor este desigur aceea a interpretării. În cazul unor mari gânditori, savanți, artiști din trecut, autorii au de întreprins o muncă de arheologie, pentru ca, pe baza unor izvoare de multe ori sărace sau prin asocieri, să reconstituie în adevărata lor lumină figurile unor oameni iluștri. O asemenea muncă a avut de prestat D. Isac pentru monografia lui despre Aristotel, „cel mai mare gânditor al antichității”, cum l-a denumit K. Marx — „măntea cea mai universală”, cum îl denumea Engels. Povestirea biografiei vie, antrenantă, își sporește valoarea și prin capitolele vaste consacrate tineretului cărții, perioadă pe care alți autori au evitat-o. Or, se știe că tineretul este însetat să cunoască etapa de început a vieții unor oameni ce aveau să devină personalități ilustre, căci acestea le însușă avânt prin forța pilduitoare a exemplului.

Când poziția interpretării istorice

a vieții și operei unui mare creator nu a fost suficient de fermă și aprofundată au rezultat și lucrări mai palide, chiar cu greșeli și lacune, cum a fost, de pildă, cartea lui P. Comarnescu despre Luchian, ale cărei lipsuri au fost relevate la timp în presa centrală și în presa literară.

O problemă importantă și pentru genul de care ne ocupăm este aceea a formulei, a metodei de prezentare a unei vieți ilustre. În această direcție formula preferată este aceea a biografiei romantate, dar care, bineînțeles, nu este totdeauna potrivită cu subiectul, cu personalitatea aleasă. În plus această formulă, folosită cu mare talent de R. Rolland, Stephan Zweig și alți autori de prestigiu, presupune prezența iscusinței literatului, a scriitorului. Cu unele excepții, editura nu a putut desfășura o activitate notorie în apariția unor asemenea biografii, de aceea eforturile în această direcție se cer intensificate.

Este totuși foarte interesant și profund semnificativ cazul lucrării criticului Savin Bratu despre Ibrăileanu. Într-o scurtă notă, chiar autorul monografiei arată că în cartea lui a încercat „o reconstituire biografică, parte romanică, dar fără romantare”. Deși folosește un material bibliografic vast, S. Bratu nu și îngăduie să folosească ficțiunea decât prin asociații corecte, cu amănunte controlabile din punct de vedere istoric. Din aceste asociații, redată expoziție, deci fără ajutorul cadrului viu, al detaliului din viață rezultă totuși o lucrare plină de vioiciune, care înfățișează — ca un roman de idei — și activitatea și personalitatea contradictorie a marelui animator al „Vieții românești”.

O viziune asemănătoare a orientat și pe P. Țăutu în monografia despre Pasteur, în care s-a străduit să dezvăluie omul integrat în societatea sa, în epocă, mecanismul gândirii sale creatoare, fără a recurge totuși la procedee literare. Dar, ca și în cazul lucrării lui S. Bratu, cititorul desprinde din contextul expunerii latură umană a marelui savant, lupta lui pentru realizarea unor mari descoperiri, a-reola genialității sale creatoare.

Metoda monografiei-studiu expozițiv, când este îmbrățișată în sine,

numai ca metodă, fără preocupare permanentă pentru om, pentru viața lui sufletească duce și la creații mai puțin realizate. O asemenea lucrare, valoroasă doar prin latura strict informativă, este cartea Eleni Eftimiu despre Delacroix.

În ultimul timp colecția „Oameni de seamă” a fost îmbogățită cu câteva noi volume interesante: cartea lui O. Drimba „Ovidiu, poetul Romei și al Tomisului”, reușita evocare a actorului Grigore Manolescu de Tudor Șoimaru, lucrarea despre doctorul Carol Davilla a lui J. Weinberg. În planurile editurii pentru viitorul apropiat se mai prevăd monografiile despre Byron (Vera Călin), Aurel Vlaicu (S. Milorian), Schiller (Tudor Vianu), Victor Babeș (Mircea Babeș și I. Igiroșanu) etc. și, pentru viitorul mai îndepărtat, lucrări abia pe șantier despre Bolintineanu, Alecsandri, Joliot Curie, Jules Verne, Gorki, Makarenko.

Este evident că în acest sector de activitate al Editurii tineretului se pot sugera propuneri oricând și în număr inepuizabil. Dar, în raport cu rolul și finalitatea urmărită prin tipărirea colecției „Oameni de seamă” merită mai ales tineretului din uzine și de pe ogoare și tineretului școlar, se impun și o serie de sugestii care nu pot să nu fie trecute în proiectele de viitor ale editurii. Bunăoară, lucrări despre viața lui Bălcescu, Eminescu, Enescu sint lucrări pe care tineretul, școala le așteaptă de mult și le-ar primi oricând cu însuflețire. De asemenea, evocări ale lui Dante, Goethe, Lomonosov, Edison, Lavoisier, Tolstoi sau Maiakovski — fie prin lucrări originale, fie prin traducerea unor opere existente — ar umple goluri care se resimt și în bibliotecile mari și în bibliotecile școlare ale elevilor și studenților.

Lărgindu-și activitatea pentru a răspunde sarcinilor actualității pe măsură la răspunderea orizontului tineretului, prin educarea lor cu ajutorul unor cărți totdeauna căutate cu dragoste, cum sint cele consacrate marilor personalități ale societății, ale istoriei și culturii noastre, colecția „Oameni de seamă” va constitui o acțiune însemnată în cadrul revoluției culturale.

Mihail Cosma

În Editura de stat didactică și pedagogică au apărut manualele de:

Zoologie pentru clasa a VI-a, Aritmetică pentru clasa a V-a, Limba latină pentru clasa a VIII-a, Limba franceză pentru clasa a XI-a, Algebră pentru clasa a VII-a, Muzica pentru clasele a VIII-a și a IX-a, Limba latină pentru clasa a XI-a, Desen liniar pentru clasa a VIII-a, Limba română pentru școlile naționalităților conlocuitoare pentru clasele a II-a și a IV-a.

Pentru școlile cu limba de predare germană au apărut manualele de: Geometrie pentru clasa

a VII-a, Muzică pentru clasa a V-a, Aritmetică pentru clasele a IV-a și a VI-a, Citire și gramatică pentru clasa a VI-a.

Pentru școlile cu limba de predare maghiară au apărut manualele de: Muzică pentru clasele a V-a și a VII-a, Aritmetică pentru clasa a VI-a, Chimie pentru clasele a VII-a și a X-a, Fizică pentru clasele a VI-a și a IX-a, Desen liniar pentru clasa a VIII-a, Algebră pentru clasa a VII-a, Geometrie pentru clasa a VI-a.

Au mai apărut: Desen tehnic vol. I, Manual de automobile vol. I, Manualul lăcătușului mecanic mont. vol I și Munca educativă în internate.

Școala franceză în impas

Problemele grave ale școlii sint la ordinea zilei în Franța. Deși viața politică este dominată de preocuparea maselor largi populare privind încetarea odiosului război colonialist din Algeria, opinia publică franceză manifestă un viu interes și o adincă îngrijorare față de situația învățămîntului. Problemele școlii revin tot mai des în coloanele ziarelor, chiar în legătură cu starea actuală a învățămîntului francez. La 10 martie, nenumărate școli din Franța au avut porțile închise. A fost o zi de vacanță neobișnuită. Săliile de clasă goale, școlile pustii trebuiau să atragă atenția forurilor guvernamentale asupra dificultăților învățămîntului. La Paris, în departamentele Seine et Oise, Seine et Marne, Cher, Loire, Oise et Marne cursurile școlare nu s-au desfășurat. Șase mii de profesori din Paris au luat parte la un mare miting ce s-a desfășurat în fața clădirii Bursei muncii. La tribună s-au perindat numeroși vorbitori. În cuvintările rostite a revenit însă mereu aceeași idee: școala franceză trece printr-o lipsă acută de profesori, localuri de școală, laboratoare, material didactic.

La Saint Denis, una din suburbii muncitorești ale Parisului, reprezentanți ai unor cercari deosebit de largi încearcă să obțină sporirea fondurilor alocate pentru instruirea tineretului francez. De luni de zile în diferite orașe ale Franței corpul didactic de diferite grade de învățămînt declară greve de o zi. Așa s-a întâmplat la Grenoble, Poitiers și Clermont-Ferrand. Părinții elevilor string semnături pe petiții în care se atrage atenția autorităților asupra primejdiilor care amenință școala franceză și cer alocarea creditelor necesare.

Ce anume a determinat intensificarea acțiunilor în apărarea școlii franceze? Dacă răsfoim presa franceză ne dăm seama de acuitatea problemei pe care o reprezintă învățămîntul în această țară. Neglijarea îndelungată a acestei probleme are rezultate din cele mai nefericite. Ziarele franceze au arătat că lipsesc peste 10.000 de învățători și peste 3.000 de profesori în licee și colegii. Deosebit de grea este situația în departamentele nordice ale țării, acolo unde în rin-

durile populației predomină muncitorii. Iată un exemplu concludent: în departamentul Nord numărul profesorilor este cu 50 la sută mai mic decît cel necesar. În anul acesta, 100.000 de tineri și tinere au fost împiedicați să se înscrie în școlile tehnice. În aceste școli lipsesc peste 3.000 de profesori.

În legătură cu aceste stări de lucruri revista pariziană „Paris Match” scria: „Copiii noștri vor să se instruiască dar se face coadă pentru a învăța în fața așezămintelor școlare arhiaglomerate în care profesorul este o persoană din ce în ce mai rară”. Din nefericire — relatează în continuare revista — profesorul francez în multe școli este „o persoană din ce în ce mai puțin competentă deoarece dificultățile de recrutare fac din corpul didactic unul din cele regimente decimate care se completează efectiv pentru a le expedia în gura tunurilor înainte de a-și fi termina instruirea”.

Din această pricină s-a ajuns la situația în care la Granville cursul de matematică este predat la liceu de un tânăr intelectual care-și face serviciul militar în oraș. La Thionville liceul nu poate să asigure cursul de limba franceză deoarece profesorul a îmbrăcat uniforma militară. Nu puține școli improvizază profesori din persoane care nu au nici o legătură cu catedra. Asemenea profesori predau într-o manieră ce nu are nimic comun cu pedagogia. La Montauban tinerii au ieșit în stradă pentru a cere profesori.

Dar mai sint și alte probleme. Părinții elevilor de la școala din orașul Allarmont (departamentul Vosges) au refuzat să-și trimită copiii la școală pentru că autoritățile au vor să repare școala prin al cărui acoperiș pătrunde ploaia. E doar un exemplu însă asemenea cazuri sint numeroase.

Comisia parlamentară a învățămîntului național a apreciat că școala franceză nu primește nici jumătate din fondurile de care are nevoie. Oare nu se găsesc bani? Bani se găsesc, dar fondurile statului sint cheltuite pentru continuarea războiului din Algeria care inghite zilnic zeci și sute de milioane de franci. Fiecare zi de război din Algeria este echivalentă cu costul a nenumărate construcții școlare. Dacă o parte infimă a cheltuielilor militare ale Franței în cei peste șase ani de război algerian ar fi fost dedicate învățămîntului, dificultățile școlii franceze nu ar fi fost de amploarea actuală. Mai este o problemă. Dacă statul este zgircit cu școlile publice, în schimb el subvenționează substanțial școlile particulare catolice. Numai în acest an acestor școli li s-au alocat 60 miliarde franci.

Opinia publică franceză atrage atenția asupra necesității de a se reglementa cit mai grabnic problema învățămîntului. Pe bună dreptate „Paris Match” scria: „Lumea modernă se construiește cu inteligență și cerința statului riscă să facă din Franța, în următorii ani, o țară slab dezvoltată din punct de vedere intelectual”.

Andrei Dragu

Sențru cei mici

Copiii timișoreni urmăresc cu mult interes reprezentațiile micului lor teatru, Teatrul de păpuși. Adeseori îi vezi întinzînd în fața vitrinelor în care sint expuse personajele îndrăgite de ei, îi poți surprinde depunîndu-și grăbiți hăinușele la garderobă, punîndu-și în ordine pieptănătura, așezîndu-și cu grijă cravata de pionieri, intrînd în sala primitoare a teatrului și instalîndu-se în fotoliile comode croite pe măsura lor, pentru ca, după ce se sting candelabrele de cristal, să asiste la fel și fel de întâmplări

ale eroilor întruchi-pați de păpuși. Nici copiii din regiune nu sint lipsiți de această bucurie. Teatrul de păpuși din orașul Timișoara face cu regularitate deplasări la sate. În anul trecut, de pildă, a prezentat 130 de spectacole în afara orașului. Copiii din centrele muncitorești Reșița, Anina, Ofelul Roșu, Topleș, Bocșa, Cilnic ca și cei din comunele îndepărtate ca Nădlac, Alios, Zăbrani și altele se pot bucura astfel din plin de strădaniile colectivului teatrului de păpuși de a face ca spectacolele să contribuie la educarea celor mici. Dar

nu numai atît. De ani de zile, teatrul se ocupă de instruirea păpușarilor amatori. Astfel a putut lua ființă în anii trecuți un colectiv de artiști păpușari la Școala medie nr. 7, la Institutul pedagogic de învățători, la spitalul de copii și la mai multe grădinițe de copii. În anul acesta, teatrul a organizat și a condus un curs de inițiere în arta mînuirii păpușilor, curs la care au participat peste 140 de educatoare din cîminele și grădinițele de copii din regiunea Banat.

Prof. A. Foreanu

La Școala de 7 ani nr. 4 din București, instruirea superioară cu un grup de pionieri, stabilind în fața hărții patriei, itinerariul excursiei ce-o vor face în apropiata vacanță de primăvară.